

400 milliós projekttel gazdagodott a város

Advent első vasárnapján a belvárosrehabilitációs beruházás lezárására került sor. November 28-án délelőtt Vasvár Város Önkormányzata sajtótájékoztatóra és avató ünnepségre invitálta a médiát és a beruházás-

ban résztvevő cégeket. A Polgármesteri Hivatal nagytérképében gyülekező vendégeket Kovács Tilda polgármester köszöntötte. A „Közösség- és gazdaságélénkítést eredményező belvárosrehabilitáció Vasváron” nevet viselő NYDOP-3.1. 1/A-2f-2009-0001 számú projekttel megújult a történelmi belváros, új kulturális- és közösségi funkciók jöttek létre, díszburkolatot kaptak a járdák, új parkolók létesültek, valóra váltva ezzel sok vasvári autós álmát is. Megújult e program keretében a történelmi templom, a Domonkos kolostor kertje, annak szomszédságában egy kulturális fesztély (Folytatás a 2. oldalon)

Tarisznyás versünnep jubileumi koncerttel

November 19-én este a zeneiskola nagytérképében koncerttel ünnepelte fennállásának 20 éves jubileumát a Vasvárról indult Tarisznyások együttes. A megzenésített verseket előadó baráti társaság: Pados Zsolt, Kiss Attila, Molnár András – kiegészülve Schönberger Zoltán „Sömmivel”, Svetsits Tamás „Bubuval” no és Kiss Lajos „Luigival” s a temperamentumos Pados Zsitával, varázslatos koncertet adott. A versünnepre eljött Devecsery László és Balogh József költők, s a szombathelyi Weöres Sándor Színház színművésze, Kelemen Zoltán is. A zenekart Kovács Tilda polgármester köszöntötte, majd a rajongók húsz szál égő gyertya fényénél egy helyi ifjú versmondó

tehetségnek, Kapornaki Julikának is tapsolhattak. (Összeállításunkat a 8. oldalon ajánljuk figyelmükbe.)

Balogh József Visszakapott karácsony

Karácsonykor újra fények szaladoznak, önmagukat szórják szét az angyaloknak,

és azok a Földre némán velük szállnak, Jézuskának jötte nagy hír a világnak!

Tündöklő történet fáradt gyertyalángja, s hittel hitese ének; kerülj kis szobámba,

Gyűjts világot rám is, téli csodalángot, amelyet csak égi angyalsereg látott!

Karácsonyom, kincsem, úgy öllek téged, mint a családomat addig, amíg élek.

Karácsonyom, csöndem, békém gyöngé álma, te se add fel könnyen, lázítás lobogásra!

December-virágom, fényel gyűlsz a tájba, üzenj Betlehemből, te, áldott és árva, remélő hazába, Búzaszem-Hazámba!

Tűzijáték

Vasvár Város Önkormányzata meghívja Önt és kedves családját szilveszter éjszakára a Fő térre. A hagyományok szerint az új év első perceiben, éjjel 0 óra 30 perckor tűzijátékkal köszöntjük együtt az új esztendőt. Minden érdeklődőt szeretettel invitálunk: vasvárit és hegyhátit, barátot és vendéget, szülőt és gyermeket, nagyszülőt és unokát. Köszöntsük egymást és az új esztendőt!

Vasvár város Polgárainak
áldott, békés karácsonyt és sikerekben gazdag
boldog újesztendőt kívánunk!

Vasvár Város Önkormányzata

400 milliós projekttel gazdagodott a város

(Folytatás az 1. oldalról)

tiváltér létesült, de a polgármesteri hivatal és a könyvtár épületét is ebből korszerűsítették, újították meg energiatakarékos nyílászárókat beépítve. Az ÚMFT Nyugat-dunántúli Operatív Program „Városközpontok funkcióbővítő megújítása a nem megyei jogú városokban” sikeres pályázat keretében a Vasvár Város Önkormányzata által vezetett konzorcium 325 millió 209 ezer 102 forint támogatást kapott. A beruházás bruttó értéke 413 millió 496 ezer 473 forintba került, a különbözetet önerő formájában a város állta.

Kovács Tilda köszöntőjében kiemelte a példás összefogást. Rámutatott: Vasvár megújítása, új arculatának kialakítása a millenniumi nagyberuházással kezdődött, s az ott megfogalmazott álmokat, amelyek a város akkori polgármesterének, V. Németh Zsoltnak a nevéhez fűződnek, miután ő vidékfejlesztési államtitkári pozícióba került, immár neki kellett befejeznie. A Kultúra Magyar Városa, az Év Könyvtára büszke cím nem véletlen. Ám rangjához illően a kisváros most egészen új arcát mutatja, amely feltűnik az ide érkező beruházóknak is. Külön öröm, hogy a nagyszabású város-

megújítás a helyi vállalkozóknak is munkát adott. Vasvár készen áll arra, hogy történelmi hivatását beteljesítve nemcsak a Hegyhát, de a vallási turizmus központjává is váljon. E munkák valóban közösséget és gazdaságot élénkítők voltak. Ezzel nem is fejeződnek be, hisz a hajdani sörház megújításával – egy helyei vállalkozásnak, a

Castrum 2000 Kft.-nek köszönhetően – tavasszal folytatódnak. Forma és tartalom kezd kiteljesedni, szolgálva ezzel az itt élő polgárok, a városba érkező befektetők és turisták érdekeit. A teljesség igénye nélkül kiemelte a tervezést végző Oregon Mérnöki Iroda és a generálkivitelező ZáéV Zrt. és a

helyi vállalkozók munkáját. Megemlékezett az elhunyt Németh István megyei főépítészről is, aki a Nagy Gáspár Kulturális Központot tervezte. Valamennyi kivitelezésben résztvevő cégnek azt kívánta, legyen minél több munkájuk.

A vendégek vetített képes előadás keretében ismerkedhettek meg a sikeres vasvári beruházással, amely erősítette a gazdasági, közösségi, városi és a közsféra funkcióit, majd a polgármester és a vendégek – V. Németh Zsolt vidékfejlesztési államtitkár és Kovács Ferenc megyei közgyűlési elnök társaságában – átsétáltak a 13. századi, az országban egyedül fennmaradt Domonkos kolostorhoz. Annak szomszédságában felavatták azt a rendezvényteret, amely a jövőben Vasvár nyári rendezvényeinek új színtere lehet.

Advent első vasárnapján, délelőtt tizenegy órakor a város nemrég első embere, a négy cikluson át polgármesterként jeleskedő és a városrehabilitációs beruházásokat megálmodó V. Németh Zsolt vidékfejlesztési államtitkár mondott avató beszédet, melyben a genius loci, a hely szelleme kérdésre kerestett választ. (Beszédét teljes terjedelemben közreadjuk.) – **Bodorkós** –

A hely szelleme kötelez

Hölgyeim és Uraim! Vasvári Polgárok! Barátaim!

A belvárosi rehabilitáció jelentős állomáshoz érkezett. Befejeződött a közterületeken, középületeken végzett munka. Tavasszal vállalkozói partnereink üzleteiben folytatódik a kivitelezés. Megújult a könyvtár, a városháza. Parkolók épültek, utcák, járdák szépültek, s váltak biztonságosabbá.

Az egymásba ölelkező kis terekhez újabb – egy fiatalosabb – csatlakozott. A környezetébe harmonikusan illeszkedő rendezvényteret visszaadtuk a városnak azt a zöldfelületet is, amelyet a kulturális központ építésével elvettünk.

Az ünnepélyes átadásokon a kötelező gyakorlat a köszönet. Köszönni és kérni egybetartoznak! Nemcsak az illendőség, de a célszerűség miatt is, hiszen a kivitelezés végeztével nem fejeződik be a projekt. Az átadást követően el kell számolni a támogatással, és fenn is kell tartani a létesítményeket. Meg kell hát köszönni az eddig végzett munkát és kérni az újabb erőfeszítést.

Köszönöm egykori kollégáimnak akik műszaki, pénzügyi, jogi területen dolgoztak és dolgoznak a programon. Köszönjük a

belső és külső projektmenedzsereknek a sikeres pályázatot. Régészek, művészettörténészek, szakértők, tervezők, könyvvizsgálók, műszaki ellenőrök munkáját. És köszönjük a generálkivitelezőnek és alvállalkozóinak, hogy az i-re feltették a pontot. Elismerés illeti a polgármester asszonyt, hogy e népes stáb irányítási feladatait a munka dandárjában átvette.

A program során a vállalkozókon kívül partnerünk volt az egyházközség is, amelynek e sokrétű feladat közül mindössze a templomra eső kivitelezési költségek 15%-át kellett finanszíroznia. Az önkormányzat vállalta magára a kolostorkert átépítését, az ottani vizesblokk kialakítását, nyílászárók cseréjét, a homlokzat- és a tetőzet felújítását.

Persze a mindezekért elhangzó halk köszönet esetén is azt választottuk volna, hogy ez valamiképpen természetes dolog. Mert mindez a miénk! A templom, a kolostor, a városháza, a plébánia, az iskola, a könyvtár, a terek, az utcák, a patakok a Szentkút fája. Mindez a miénk! Akit rövidebb-hosszabb időre Vasvár – vagy annak egyik közösségének – vezetőjévé választottak – vagy éppen kineveztek –, annak magáénak kell éreznie mindezeket. Magáénak, de nem sajátjának! A kolostor az elmúlt évek módszeres munkájával azért újulhatott meg, mert a domonkos rend távollátó városban székelő magyar, magyar-lengyel vagy éppen színlelő tartományfőnöke pénzzel is, de mindezek előtt bizalommal támogatott bennünk és működött együtt e páratlan műemlék megmentésén.

Hölgyeim és Uraim!

Okunk lenne az öröme akkor is, ha csupán azt ünnepelhetnénk, hogy a most átadott munkák révén kényelmesebben, biztonságosabban közlekedhetünk a szeleesebb utcán, az elkészült járdán, parkolhatunk a parkolóban. Hogy a kicsereált ablakok, hőszigetelt falak révén nem szökik el a hő, ezáltal jelentős megtakarítást érünk el a fűtési költségekben, hogy a tetőfelújítást követően nem kell többé vödörrel rohagálni a tavaszi hóolvadás-kor. Még csak nem is csupán annak örülhetünk, hogy mindez nemcsak jó, hanem szép is lett. Ennél most jóval több történt!

Olyan új helyek születtek, melyek nem csupán szépek, harmonikusak, hanem a kisvárosi léptéknek megfelelőek, szervesen illeszkednek hagyományainkhoz, jellegzetesen vasváriak. Egy ilyen helyen állunk most.

Hamvas Béla Öt génusz című művében a következőket írja: „*A helyet nem szabad összetéveszteni a térrel. A tér és a hely között az a különbség, hogy a térnek száma, a helynek arca van.*”

„Genius loci” – így hívták az ókori római vallásban egy hely védőszellemét. Ázsiában a mai napig áldoznak a hely szellemének városi, házi és üzleti kültéri és belteri szentélyek formájában.

Az újkor kezdetén a „hely szellemét” a kert és tájépítészet fontos alapelvevé tették: az építési terveknek mindig alkalmazkodni kell a kontextushoz, a természetes környezethez.

Ma a „genius loci”-t, a hely szellemét arra a megmagyarázhatatlan érzésre használjuk, mely egy-egy helyen hatalmába kerít bennünk. Mintha a helynek magának is emlékezete volna, mely megőrzi és visszasugározza az ott élők és a valaha ott éltek érzéseit, habitusát, értékrendjét. Régi idők atmoszféráját, hangulatát.

Ez az, ami miatt mi itt szeretünk élni! Itt építettük a házunkat, melyben benne van két kezünk munkája, itt neveltük gyermekeinket, ültettük a fákat, melyről enni szeretnénk... De ezen kívül a hely szelleme az, amely itt tart bennünket. Genius loci... Ebben úgy érzem és vélem, hogy benne van a dombhátra felkúszó, völgybe lefutó utcák alkotta egyedi településszerkezet, a „hármashegyek” sajátos világa, a vasvári béke emléke, a vasvári kenyér illata, a Zöldfa utlakain áthallatszó cigányzene, a Kossuth utcai üzletek kinyíló spalettái, a szentkúti for-

rás csobogása, a mozi olajos padlója, a fűvószenekekar dallamfoszlányai, a kiskocsmák 56'-os történetei, a körmenetek gyertyafénye.

A hely szelleméhez tartozó elemek szüntenek meg, újak pedig születtek. Új életet él a „római sánc”, kilátóról tekinthetünk a Rába völgyére, vasvári zarándokéneket játszik a Királyok kútja, s néhány éve együtt gyűjtjük meg a gyertyát az adventi koszorún.

Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Ma azt ünnepeljük, hogy ismét újabb elemekkel bővült a „genius loci”. A hely szelleméhez illeszkedően élhetőbbé, szerethetőbbé téve városunkat. A helyet, amelynek „arca” – mégpedig szép arca – van. Hagyjuk, hogy tükröződjön vissza benne a mi tekintetünk, és őrizzük meg olyan tisztán, szeretetre méltóan, őszintének, amilyen most!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

A projektben közreműködők és kivitelezők köre

A projekthez tulajdonosi hozzájárulását adta:

- Szent Domonkos Rend Magyar Tartományfőnökség

A projekt konzorciumi partnerei:

- Római Katolikus Egyházközség
- Mihályfi és Társa Kft.
- Castrum 2000 Kft.

A projekt menedzsment szervezete:

- BFH Európa Projektfejlesztő és Tanácsadó Kft.

Generál tervező:

- Biotektura Építészeti és Mérnöki Tervező Kft.
- OREGON Mérnöki Iroda Kft.

Tervellenőr:

- Babos-Terv Bt.

Generál műszaki ellenőr:

- Zalaber Vállalkozási Kft.

Generál kivitelező:

- ZÁÉV Zrt.

Helyi vállalkozók:

- Vasi Ezerág Bt.
- Németh Útépítő Kft.
- Kopcsándi István egyéni vállalkozó
- Séllei László egyéni vállalkozó
- Varga Zoltán egyéni vállalkozó
- DELTA-KER 2005. Kft.

Vonalban a Hegyhát

Bakos Ágnes és Pogács Mónika rádióriporterek merész ötlettel rukkoltak elő. Összevadásztak mindenféle retro telefont; feketét, vajsínűt, sőt pirosat is. Utóbbi színe szerint hajdanán leginkább a pártbizottságok privilégiuma volt, amin keresztül legtöbbször „K”-vonalon intézték kézi vezérléssel az ügyeket. Ez a stílus, mintha az utóbbi időben ismét kezdene meghonosod-

*Aki a Hangkiállítást ajánlotta:
Schüffer Erzsébet újságíró*

ni. No de nem erről van itt szó, kérem. Azért a nosztalgikus ifjúság édes madara csak fessegeti a „retro” határait. Mint minden médiaműfaj, a rádiózás is csak akkor életképes, ha hallgatja a közönség. Néha a közönséges, obszcén, trágár „duma” a menő.

Am ebben eseten szó sincs erről. A két rádióriporter interjúi érzékenységről árulkodnak. A lányok „adáshangjai” iránt nagy volt a kereslet. Az ötlet pofon egyszerű. A felvett interjúkat lehet meghallgatni (nem lehallgatni!). Ez a meghallgatás többszörösen is izgalmas időutazás. A hanglenyomatok ugyanis eredetiségük mellett

megőrzik frissességüket, s szubjektív időszelvet adnak egy korról, egy aktuális kérdéstről, problémáról, pillanatról.

Csehimindszent Marika nénije, Horváth Barnabásné az iszonyatosan finom rétes elkészítését ecseteli, Halmosi Tamás az e-magyarország pontok előnyeit, Kovács Tibor a varázslatosan szép Csörnóc menti tájnak az élővilágát varázsolja elének szóban-hangban. És sorban a többiek hangja is megszólít, ha egy-egy telefonkagylót felveszünk. Emberek, ötletek, hangulatok, a mellettünk elsuhanó világ „köszön” vissza: Zágorhidi Czigány Ákos, Gergye Rezső, s a legifjabb csodapalánta, Kapornaki Júlia izes-zamatos hangja.

A mai kor gyermekei már a globális digitalizáció jegyében születtek s élnek mindennapjaikat. Egyenes adásban kontaktolnak képből és hangban bármely kontinensen élő barátjukkal. Mi, idősebbek meg visszaálmodjuk a piros telefonos hatvanas-hetvenes-nyolcvanas éveket, amikor a postáskisasszonyok kattogva kapcsolták a vonalat (időnként bele is hallgattak legtitkosabb vallomásunkba is, s éltek közöttünk olyanok is, akik meg lehallgattak, mígnem felgördült, pontosabban legördült, leomlott az a bizonyos vasfüggöny). Miért volt kitűnő ötlet a hanglenyomatok „kiállítása”? Mert éppen a megőrző emlékezetet hívja segítségül ebben az apró- és öregpénzes világban, amelyekben az ember leginkább hulladékok termel, közte egyre több digitális hulladékot is.

Ahány betérő, „telefonáló” hang, annyi deja vue-hangulat. A végtelenített hanganyagok a befektetett riporter energiát is áttemelik, átmentik a múltból a jelenen át a jövőbe, kis túlzással az örökkévalóságba, amit egyszerűen halhatatlanságnak hívunk.

– sok –

Konferencia a turizmusról

A közösségi tervek birtokbavételét követően a Nagy Gáspár Művelődési Központban – nagy érdeklődés mellett – szakemberek, önkormányzati vezetők és civilek tanácskoztak turizmusfejlesztési kérdésekről a „Városok Szövetsége Napja – Advent Határok Nélkül” című program keretében. Az aulában pedig a Hegypásztor Kör vendéglátása mellett kóstolót tartottak a hegyháti térség egyedi termékeiből.

A polgármester asszony köszöntő szavai után Kovács Ferenc megyei közgyűlési elnök – úgy is mint az országgyűlés turizmusbizottságának tagja – az ÚJ SZÉCHENYI TERV turisztikai fejlesztésekkel kapcsolatos elképzeléseit vázolta előadásában.

Előljáróban leszögezte, hogy a 2007–13. között rendelkezésre álló 5 ezer 600 milliós nagyságú EU-s forrásokból mára mindössze egyezer 830 milliárd szabad forrás áll rendelkezésre a tervek megvalósításához.

Az Új Széchenyi Terv hét kiemelt támogatási programot fogalmaz meg. Ezek:

- Gyógyító Magyarország – egészségipar;
- Megújuló Magyarország – zöld gazdaságfejlesztés;
- Otthonteremtés – lakásprogram;
- Vállalkozásfejlesztés – üzleti környezet fejlesztés;
- Tudomány – Innováció – Növekedés;
- Foglalkoztatás;
- Közlekedés – tranzitgazdaság.

A gazdaságfejlesztési célok közt legjobban támogatottként a telephelyfejlesztés szerepel a maga 3,6 milliárdos nagyságrendjével. Vállalkozások számára a várható maximális támogatási arány 50%-os lehet.

Turizmusfejlesztésnél legfőbb cél a régió történelmi és kulturális örökségének fenntartható hasznosítása, valamint a természeti értékeken alapuló aktív turisztikai programok fejlesztése.

Ezért megvalósulhat a kiemelt, nemzetközi jelentőségű gyógyfürdők fejlesztése, legfőképpen pedig a régió nemzetközi jelentőségű kulturális és világörökségi helyszíneinek fenntartható turisztikai célú hasznosítása (3,6 Mrd Ft-ból). Ezen kívül elsőbbséget élvez még a balatoni térség turisztikai vonzerejének növelése, és az egészségügyi turizmus szolgáltatásainak fejlesztése. Legnagyobb támogatást a turisztikai szolgáltatásfejlesztés fogja kapni, (4,6 Mrd-ot), tehát az ágazatra szánt források több mint egynegyedét.

Környezetvédelmi és közlekedési infrastruktúra fejlesztésekre 8,5 Mrd Ft fordítható, a helyi és térségi közszolgáltatások fejlesztésére pedig 6 Mrd.

Vas megyének még rendelkezésre állnak egyéb EU-os források is, mivel két országgal is határos. A Határon átnyúló Európai Területi Együttműködési (ETE) program (amely PHARE CBC, INTERREG programok utódja) keretében az Ausztria–Ma-

amelynek célja magyar és osztrák Mária kegyhelyek összekötése. A projekt egy nagyobb ívű – Csíksomlyótól Máriazellig tartó – zárandokút nyugat-dunántúli szakaszának megvalósítását tűzte ki célul.

A Mária-út nyugat-magyarországi szakasza egy fő- és két mellékútvonalból áll.

A főág Celldömölk–Kőszeg–Mariazell irány, míg az egyik mellékág Celldömölk–Vasvár–Rönök (Szent Imre-templom) –Mariazell, a másik pedig a Sopron–Mariazelli. Ennél fogva Vasvár városa is mint búcsújáráhely eséllyel pályázhat majd ezekre a forrásokra is.

A következő előadók a „24 város projekt”-et ismertették, mely voltaképpen egy szövetség 3 ország 24 városából, melynek néhány éve immár Vasvár is részese.

Christian Fraißler-Simm (Regionalmanager Oststeiermark) azzal kezdte előadását, hogy ha három ország és három különböző nyelvű 24 városa közösen szeretne szövetkezni, az bizony nem egyszerű feladat. A City Cooperation projekt megmutatja, hogyan sikerülhet ez mégis.

A szövetkezők célja, hogy (mindannyian) peremhelyzetből Európa közepébe jussanak.

Még csak 20 éve annak, hogy a 24 várost nyugat, kelet és a déli Jugoszlávia közötti három vasfüggöny hermetikusan elzárta egymástól. A szomszédok közötti kapcsolat azonban ebben az időben sem veszett el. A határnyitás és mindhárom ország Európai Unióhoz történő csatlakozása lehetővé tette, hogy újra felélesszék az évezredes gazdasági, kulturális és személyes kapcsolatokat. Míg egykor a 24 város a gazdasági blokkok peremén feküdt, most egyesülve ismét Európa közepén találja magát. Feltette hát a szónoki kérdést:

Hogyan is történhet meg a határok legyőzése és ezen víziók megvalósítása?

A határon fennálló gazdasági leállás, majd a nagy göcközpontok miatti növekvő konkurencia évtizedei után a 24 városnak most ki kell használnia a határnyitás új esélyeit. Ezt a kihívást csak közösen győzhetjük le. A 2008. évben hét magyar, nyolc osztrák és kilenc szlovén város sok intenzív

Az EU-s forrásokhoz a 15 Operatív Program pályázatain keresztül lehet hozzájutni. A Nyugat-dunántúli Operatív Program 2011-13. évi akciótervének prioritásai szerint (az ide szánt 38,2 Mrd Ft-ból):

- gazdaságfejlesztésre: 9,6 Mrd;
- turizmusfejlesztésre: 14,1 Mrd;
- környezetvédelmi és közlekedési infrastruktúrára: 8,5 Mrd;
- helyi és térségi közszolgáltatások fejlesztésére: 6,0 Mrd forrás juthat még.

magyarország (100 millió euró) és Szlovénia–Magyarország (30 millió euró) program jelenthet pótlólagos forrásokat fejlesztési elképzelések megvalósítására.

E két programra a megyének közvetlen ráhatása is van, mert a pályázatokról döntő Monitoring Bizottságban a megye képviselői is ott vannak.

Az Ausztria–Magyarország ETE programra pályázott a megyei önkormányzat is egy zárandok turisztikai programmal,

találkozó, konferencia és az első sikeres közös projektek után kapcsolódott össze a 24 város szövetségévé.

Az Európai Unió már sok éve támogat regionális kezdeményezéseket abból a célból, hogy elősegítse az európai államok határokat átlépő együttműködését. A városok kooperációjának az előkészítés hosszú időszaka után sikerült támogatást kapnia a Szlovénia–Ausztria és az Ausztria–Magyarország program keretében az Európai Unió, a Magyar Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és Stájerország tartomány határon átnyúló városszövetségének felépítéséhez.

A belvárosok közös felélénkítése

A városok együttműködésének szívét a belvárosok jelentik, amelyek már évszázadok óta képezik az egész régió kereskedelmének és kultúrájának központját. Ezeket a regionális központokat a 24 város tevékenységeinek még erősebben fel kell éleszteniük. A közös aktivitások sokasága növelni fogja a vonzerőt, további vásárlóerőt és vevőket fog odavonzani. Többek között városokat átfogó ajándékutalványok, gazdasági bónuszakciók, 24 város kuponfüzetek, audiovizuális médiákon keresztül történő reklámozás és gyermekeknek szóló új ajánlatok valósulnak meg.

A 24 város a legszűkebb területen egyedülálló történelmi, építészeti, kulturális és kulináris sokrétűséget mutat fel. Ezt a sokrétűséget a 24 város központosított marketingjének kell kifelé irányulóan bemutatnia brosrák segítségével, vásárokon és interneten, hogy új vendégeknek nyissák meg a régióba vezető utat. Ezzel egyidejűleg a városok közötti találkozót a nagy rendezvények, valamint a kiemelt kulturális és kulináris programok aktív kölcsönös reklámozásával kell intenzívebbé tenni.

A 24 város épületei és emberei mögött sok történelmi korszakból és kultúrkörből származó, számtalan érdekfeszítő történet rejtezik. Most 24 városnéző sétán teszik megélhetővé mindegyik város legérdekesebb eseményeit és anekdotáit a szomszédok és a vendégek nyelvén (angolul, németül, magyarul vagy szlovénül). 2012-től mind a 24 városban lesznek bármikor ingyenesen elérhető tájékoztató útikalauzok és audio guide-ok, amelyeken a legjobb városi történetek hallhatók. A 24 város szövetségének erősítése érdekében már előkészületben vannak további akciók.

A „City Cooperation” (Városok Szövetsége) projekt 8 osztrák (Bad Radkersburg, Fehring, Feldbach, Friedberg, Fürstenfeld, Gleisdorf, Hartberg, Weiz), 9 szlovén (Murska Sobota, Gornja Radgona, Ptuj, Lendava, Ljutomer, Radenci, Lenart, Ormož, Beltinci) és 7 magyar város (Letenye, Lenti, Zalalövő, Óriszentpéter, Szentgotthárd, Körmend, Vasvár) kezdeményezése.

A magyar projektpartnerek a Lenti és Vidéke Fejlesztési Ügynökség Közhasznú Non-profit Kft., Zalalövő és Körméke Közéletért, Kultúrájáért, Környezetéért Alapítvány.

A projekt hazai szakmai vezetője **Kovács Károly** ügyvezető – Lentiből – elmondta, hogy magyar oldalon a pályázat összköltségvetése 1 millió euró, melyet a projektben megvalósítani kívánt tevékenységekre (polgármesteri találkozók, szakértői konferenciák, vállalkozói találkozók, tanulmányutak, határon átnyúló kulturális rendezvények, 24 várost népszerűsítő honlap, 24 városról szóló prospektusok, rendezvénykalendáriumok, turisztikai rövidfilm, a városokban gyermek-élményelemek megvalósíthatósági tanulmánya, városi idegenvezetés audioguide rendszerrel stb.) fordítanak majd. Végül bejelentette, hogy a december 2–3-án Lentiben tartandó városfejlesztési szakmai konferencián mutatják be a 24 városról szóló legújabb kiadványt, melyben városunk is méltóképpen reprezentálja magát.

Dr. Zágórhidi Czigány Balázs múzeumigazgató a kulturális és egyházi turizmus helyi lehetőségeit ismertette – képes prezentációval színesített – előadásában. Vasvár legjelentősebb műemlékei: az 1770-es években végleg megsemmisült egykori káptalani templom, a Domonkos kolostor – amely hazánk legrégebbi mai álló koldulórendi kolostora –, a Békeház, a Szentkút, a Vasvári sánc, a temető helyén egykoron állt Szent István korabeli ispáni vár, s vele egyidősnek vélt temetői templom, mind mind kiváló alapot képeznek a bennük rejlő lehetőségek sokkal mélyebb kihasználásához. A kolostoregyüttes a templommal együtt műemléki értékéhez illő külsőt kaphatott az elmúlt években, s ehhez illő belsőt is. Új fizikai és szellemi tartalommal is telítődött, amikor befogadta a Magyarországon egyedüli Domonkos Rend-történeti Gyűjteményt, melyhez kutatószoba, könyvtár, zárandokszállás csatlakozik. Az egyházi turizmusnak elengedhetetlen feltétele az új lelki tartalom. Ennek része az a terv, mely külföldi minták alapján – a helyi adottságokra építve – kolostori iskola létrehozását célozza, az erdei iskolák módjára. Magyarországon egyetlen mű a rekonstruált Vasvári sánc. Szintén külföldi mintákat követve, hadi hagyományörző civil szervezetek révén élővé lehetne varázsolni ezt is például úgy, ahogy ezt teszik a lengyelországi régészeti parkokban Biskupinban és Wolinban is. Dr. Zágórhidi Czigány Balázs ígéretet tett rá, hogy bővebben is visszatér e fontos témákra következő számunkban megjelenő cikkében.

Szentgotthárd város polgármestere, **Huszár Gábor** is szót kért örömmel üdvözölve a *kolostori iskola* gondolatát, és elmondta; a maguk ciszter apátsági rendházával szívesen csatlakoznának a vasvári kezdeményezéshez. Követendő példaként említette, hogy Szlovéniában minden iskolás gyermek egyszer – állami program részeként – ingyen és kötelezően eljut a tengerpartra és a hegyvidékre, hogy megismerhesse hazájának egyedi értékeit. Ezt kellene követnünk, tette hozzá, s e megállapításával minden résztvevő mélységesen egyet is értett...

– aus –

A középiskola hírei

Az elmúlt hónapok mozgalmasan teltek a szakközépiskola diákja és tanárai számára.

Kiemelt programként kezeltük, hogy az érdeklődő általános iskolás diákok minél több oldalról megismerhessék a szakközépiskola életét:

– a nyílt napot olyan módon szerveztük, hogy délelőtt a 8. osztályosok részt vehettek tanórákon, délután a szülőkkel együtt tájékozódhattak a lehetőségekről. Vendégünk volt Vasvár új polgármestere, Kovács Tilda, aki maga is itt végezte a gimnáziumot.

– A Pályainfón az iskola színes standja várta a diákokat és szülőket.

– A vasvári általános iskolában egy programsorozatot kezdtünk, 7. és 8. osztályosok számára, **JÁTÉKVÁRUNK-RÁ-TOK VÁRUNK** címmel. A középiskolai tanárok vezetésével, kététhetente, játékos foglalkozásokon ismerkedhetnek a gyerekek a középiskola légkörével.

– A vidéki általános iskolák diákjait is várjuk a szakközépiskolába. Ha nem tudnak beutazni hozzánk, mi látogatunk az ő iskolájukba.

Számos egyéb lehetőség közül választhattak a diákjaink:

– 16 diák és 3 tanár vett részt a Határtalanul programban, erdélyi tanulmányúton.

– A túranapon: az Írottkörre és a Vasvári Sánchoz gyalogolhattak a diákok.

– A vasvári tűzoltók munkájával ismerkedtek a gyerekek, gyakorlatban.

– A 9. osztályosok beavató szertartása után a mazsik igazán „bérivalogosok” lettek.

– Budapesten jártunk, a Fészek Színházban, a Működöm című darabot néztük meg. Az előadást beszélgetés követte.

– A legjobb „politikusaink” a 11. évfolyamosok lettek a hagyományos iskolai vetélkedőnkön, a Diákpolitikuson.

– Rendhagyó irodalomóra keretében Fűzfa Balázs irodalomkutató Nagy Gáspár munkásságába vezette be a 12. évfolyamosokat, a Városi Könyvtárban.

– November 30-án a Vasi TISZK az iskolái számára sportnapot szervezett Celldömölkön. Iskolánkból 25 diák versenyzett különböző sportágakban.

2010. utolsó hónapjára tervezzük:

– Adventi gyertyagyújtás – hétfőnként az aulában.

– A Mikulás-túrát a diákönkormányzat szervezi.

– Hagyományos adventi kirándulásunk ebben az évben Budapestre indul, a Vörösmarty tér hangulatát idézve.

– Karácsonyi szokások és készülődés az ünnepre.

Major Ágota
igazgatóhelyettes

XIII. Népdalos Fesztivál Vasváron

November 26–27-én immár tizenharmadik alkalommal rendezték meg a népdalosos találkozóját. Műhelyek, csoportok, egyéni népdalososok érkeztek a szűkebb vasi páttriából és az ország távolabbi pontjairól, sőt az egykori Magyarország határon túli területeiről, a szlovéniai Dobronakról is. Párhuzamok és műfaji azonosságok erősítették a népdaléneklők öazonosságát, népdalos identitásukat, sőt magyarság identitásukat. Barátságok szövődtek, ismerősök üdvözölték egymást. Ez a két nap nemcsak a népdal ünnepe volt, hanem a harmóniát kereső emberi lélek kitarukozása épp úgy, mint évszázadok óta. A stresszes emberi rohangálásnak nyoma sem volt ebben a közegben.

De honnan is vétettek a népdalos műhelyek? Ők egy-egy népdalos „tanár” köré csoportosulva alkották az egyéni és csoportos „versenyzők” körét, akik azután teljes odaadással belemerültek az archaikus népdaléneklésbe. Gyenesdiásról, Celdömölkről, Gyenespátiból, Keszthelyről érkeztek ők. Vasvári, pecőli, nárjai, dobronaki csoportok énekétől visszhangzott e terem. Vép, Pácsony, Zsombó egyéni népdalososai pedig bizonyították: birtokukban van mindaz, amit nagyanyáik, nagyapáik egy letűnt világ közösségi tevékenysége közben még zsigerből tudtak. A maiaknak már fontos, hogy egy-egy valóban „népdalos” tanár biztassa őket, s szakmai támogatása révén szerezzék meg azt a népdaléneklési önbizalmat, aminek birtokában létrejöhet a népdalos csoda az éneklő, a közönség és a zsűri öröme.

Az egykor fonók, kukorica- és tollfosztók esti hangulatát csempészték be a fesztiválba azok a kísérő programok, amelyek kézműves foglalkozás keretében megismertették a

nagyérdeműt a sógyurma, papír- és levélvirágok és karácsonyi díszek készítésével. Nem maradhatott el a hagyományos pálinkakóstoló sem. A hajdani otthon főzött kisüstik illata nemcsak kulináris élményt jelentett, de egyben kedélyjavítónak is pompás volt.

Természetesen komoly szakmai zsűri figyelte-fülette a dalosokat. Bognár Szilvia és Horváth Károly, a Népművészet Ifjú Mestere cím birtokosai az alábbi megállapításokat tették:

– A korosztálynak megfelelő dalok kiválasztása ezen a fesztiválon nagyon jól sikerült.

– Ígéretes tendencia a sok csoportos éneklés (a szólisták duóvá, tercévé vagy még nagyobb csoporttá való összeállítás).

– További ígéretes tendencia, hogy a felnőtt csoportokban megjelennek a fiatalok, s mivel „kimaradt” egy generáció, így a nagymamák és unokák alkotnak éneklő párokat. Mindkét tendencia a közösséggé válás folyamatát is segíti.

– Folytatandó tendencia, hogy „hazai” (lakóhely szerinti) dalokat énekeljenek a versenyzők – elsősorban a picik –, mert azt génjeikben hordozzák és a felnőttektől autentikus úton is meg tudják tanulni a helyre jellemző egyedi ízzel, s a későbbiekben lehet más tájegységek „ízeit” elsajátítani.

Kétféle módszertannal találkoztunk a fesztiválon: az első a kötött és nagyon pontos, szabály szerinti elsajátítás, a második a kötetlenebb stílusú (nagyobb beleélésű), itt ott pontatlanabb éneklési módot mutatva.

A zsűri mindkettőt támogatja, az elsőt a kicsiknél jobban, az utóbbit a felnőtt korosztálynál mindenképp követendőnek tartja.

Technikai kérdésként merült fel, hogy az izgulások miatt lecsúszó énekhangot tervezék előre, s magasabban kezdjék el a dalokat az énekesek. Felmerült továbbá, hogy

a 11–14 éves korosztálynak lehet már nehezebb (hajlításokkal tűzdelt) dalokat is adni.

Az értékelésen és Horváth Károly zárszavában is elhangzott, hogy ma Magyarországon 300.000 lejegyzett népdal van, s ilyen kincssel kevesen büszkélkedhetnek a világon!

A dalok ritmusának megválasztásához jó taktika a tánc:

„Jó táncos énekel, jó énekes táncol” – bár két különböző stílust jelent a szólóéneklés és a tánc közbeni dalolás, mert ez utóbbi nyersebb, harsányabb, viszont ritmikailag pontosabb.

Főként azoknál a daloknál fontos, amelyek eredetileg is táncokhoz kötődnek.

Figyelembe kell venni a dalok éneklési stílusánál azt is, hogy mihez kötődött a kialakulásuk (szertartások, imádságok stb.).

A fesztivál demokratikus légkörét mi sem bizonyította jobban, mint az előadók részéről megfogalmazott kérések. A csoportok a jövőre nézve azt kérték, hogy legyen egyfajta minősítés (első, második, harmadik hely vagy arany, ezüst, bronzminősítés). Ez lényeges visszajelzés lehet egyfelől a támogatók felé, amolyan „igazolás”, másrészt mindenkit be lehet valahová sorolni, s a különdíjak nemcsak a „legeslegjobbakat” dicsőítik.

A rendezés gyakoriságával kapcsolatban azt kérték a résztvevők, hogy a népdalosos vasvári találkozója két évente fesztivál formájában kerüljön megrendezésre, míg a köztes években szakmai műhelymunkát folytassanak a csoportok, csoportvezetők a gyerekekkel és felnőttekkel együtt! Természetesen meghívott szakemberek segítségével. Hiányolták az idejében a táncszínt. (Ez sajnos anyagiak hiányában maradt el.) A felnőttek továbbra is szeretnék, ha a fesztivált szombaton rendeznék meg, megkönyvítyve ezzel a dolgozók részvételét.

Karácsonyváró programok

December 12.

Advent 3. vasárnapja

17.00 Harmadik gyertya meggyújtása az adventi koszorún. A Kardos László Általános Iskola diákjainak és az Őszi-rózsa Népdalkör műsora. Egyéb programok: A Mérték Egyesület, a Kardos László Általános Iskola és a Ficánkoló Óvoda által helyi és saját termékek bemutatója, árusítása. A kulturális program után vendéglátás. Helyszín: főtér.

December 19.

Advent 4. vasárnapja

17.00 Negyedik gyertya meggyújtása az adventi koszorún. Vasvári Brass Band és a Tarisznyások műsora. Egyéb programok: Decsi Diána kézműves népművész, a Mérték Egyesület és a Kardos László Általános Iskola helyi és saját termékeinek bemutatója, árusítása. A kulturális program után vendéglátás. Helyszín: főtér.

A karácsonyváróhoz kapcsolódó egyéb rendezvények:

December 10. (péntek) 14.30: Egyedül-lők Karácsonyvárója a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Vasvári Csoportja szervezésében a Nagy Gáspár Kulturális Központban.

December 14. (kedd) 16.00: „Ablakos” koncert a főtéren a Városi Zeneiskola diákjai előadásában.

December 15. (szerda) 15.00: Karácsonyváró délután és ünnepi készülődés a Kardos László Általános Iskola aulájában.

December 17. (péntek) 17.00: a Városi Zeneiskola Karácsonyi hangversenye.

December 18. (szombat) 16.30: A Vasvár Városi Kórus Egyesület Karácsonyi hangversenye a templomban.

December 21. (kedd) 17.00: Karácsonyi hangverseny a Kardos László Általános Iskola aulájában.

Közreműködő intézmények, civil szervezetek:

- Nagy Gáspár Kulturális Központ
- Városi Múzeum
- Dr. Bendefy László Városi Könyvtár
- Kardos László Általános Iskola
- Városi Zeneiskola
- Ficánkoló Óvoda
- Vas Megyei Idősek Otthona
- Decsi Diána kézműves népművész
- Nagymákfáért Egyesület Hagyomány-örző Csoportja
- Tarisznyások
- Pál Kriszta
- Svetsits Tamás
- Magyar Máltai Szeretetszolgálat Vasvári Csoportja
- Magyar Vöröskereszt Vasvári Szervezete
- Vasvári Karitasz Szervezete
- Kalinkó Népdalstúdió
- Kenderke Néptáncgyűttes
- Baba-mama Klub
- Őszirózsa Népdalkör
- Diabetes Klub
- Vasvári Brass Band
- Önkéntes Tűzoltó Egyesület
- „Petőfi” Horgász Egyesület
- Vasvári Gyermekkért Alapítvány

AJÁNLÓ

A Dr. Bendefy László Városi Könyvtár új szerzeményeiből

SZAKIRODALOM

- Dordzse: Tibeti spirituális gyógyászat
- Bob Dylen interjúk
- Horváth: Kutycabetegek lexikona
- Miles: Paul McCartney
- Zelenák: A halászlé titkai

SZÉPIRODALOM

- Anderson: Nyári szellő
- Bukowsky: Csatárlánc
- Méhes: Egyetlenem
- Sandford: Durva terep

GYERMEKKÖNYVEK

- Baccalario: A titkos város
- Juhász: A páfrányliget veszélyben

CD-LEMEZ

- Palya Bea: Egyszálének
- Tarisznyások: Napsugár-hívogató

DVD

- Csingiling és az elveszett kincs
- Hősök
- Hupikék törpikék
- A kód
- Közös titkok
- Lost-Eltűntek
- A Médium
- Az örök fiatalság forrása

Tel.: 94/573-006, 573-007

Fax: 573-036 • www.blvk.hu

A Nagy Gáspár Kulturális Központ hírei

Rendezvények

– 7-én 10 óra: Kicsi Kocsi Mesekocsi – összeállítás gyermekversekből és dalokból. A Dr. Bendefy László Városi Könyvtár rendezvénye.

– 10-én 14 óra: Máltai Karácsonyváró. Rendezők: A máltaisok.

– 17-én 17 óra: Rendhagyó történelem-óra: Németh Antal élete és munkássága. Előadó: Barbalics Imre János – történész.

– 24-én 14 óra: Filmvetítés gyerekeknek.

Színház

December 18. 19 óra: A fúntineli boszorkány, dráma két felvonásban. Főnix Színházi Műhely. Az előadáshoz kapcsolódó specialitások: Molnár Ibi sárvári alkotó három Wass Albert ihlette képének bemutatója, előadás után találkozó a színészekkel, puliszkakóstoló.

Hírek

– November 23-án Nagykanizsán Nagy Gáspár Versmondó Találkozón intézményünket Gergye Rezső képviselte a zsűriben. Az induló versmondók közül hatan már jelezték részvételüket a januári, vasvári Nagy Gáspár Versmondó találkozóra.

– November 27-én a Vasvári Színi Egyet Bejegyertyanoson vendégszerepelt a Komédiák című műsorával.

– Gyermek színjátszás (Mákszem Gyermekszínpad) iránt érdeklődők jelentkezését várjuk a továbbiakban is.

– Társastánc tanfolyamunk tovább folytatódik december hónapban is.

– Nagymákfai betlehemesek november 28-án Vasváron mutatták be műsorukat, december hónapban pedig Nagymákfán járják végig a települést.

Előzetek

– Január 29-én Városi Bál.

Tanfolyam

Induló számítógépes alapismeretek tanfolyamra lehet jelentkezni az intézményben Halmosi Tamásnál.

Szolgáltatás

Továbbra is állunk rendelkezésére, ha Ön

- Vállalkozó és pályázati dokumentumokat kell elérnie,
- Sportoló, vagy művészeti csoportban tevékenykedik és kapcsolatokat keres, vagy bármilyen gondja van,
- Kisgyermekes szülőként keres információt.
- Munkanélküli és állást keres,
- Nyugdíjas és hivatali ügyében elakadt.

Helyszín: Szita terem. Gergye Rezső, Halmosi Tamás eTanácsadók

Vasvári Újság az interneten: www.vasvar.hu

20 év Tarisznyája

Jubileumi koncert a zeneiskolában

Hol volt, hol nem volt, talán a mesék keletkezésének hajnalán, volt egy hegyháti kisváros, ahol furá dolgok történtek. Az esti szélben, mikor csillapodtak a neszek, s csillagaplan alatt elpihent a város, az esti szél suttagó szavára zenélni gyűlt néhány lélek. A versek bűvöletében élő ifjak dallammal fűszereztek a rímmel teli verssorokat. Hiába volt a lányok forró tavaszi csábítása, a barátok esti invitálása, tántoríthatatlan hittel kezdték lerakni az alapjait annak a zenei-szellemi templomnak, ami mára fénykatedrálissá növekedett. Hirdetve: pokolra a pesszimizmussa! Miért is teremtett a költő, a vers, a zenész és a zene, ha nem azért, hogy az emberi lélek épülését szolgálja?

Zenéből, versből, gondolatból épültek a falak. Panelkonyha oltalmában, művelődési ház klubjában, Sárkány-toronyban álmodták és vetették kottapapírra és koncertezték, zenélték el az újabb és újabb megzenésített vers-terveket. Így születtek rejtett szobazugban dallamok, hangzsvilágok, stílusok, így kelt életre először a Tarisznya duó, majd a Tarisznyások világa, s évek múltán már ebbe a lélekégbefel-hőbe kapaszkodtak a tarisznyás katedrális falai. Egy hangszer, meg még egy hangszer, egy hang meg még egy, tíz meg száz, s ez így megy immár húsz éve. Romantikus lelkek valahogyan így képzelik el a múzsa oltalmába helyezett zenészek zenekari múltját-útját.

Valami lehet ebben a mesében, mert a legények, akik idővel felnőtté, érett férfiakká, családapákká értek, szelídültek, akkurátusan, lázas izgalommal hódították meg „Múzsaországot”. Először csak egy szűk kapun át próbálkoztak, konyha zugában, nevet váltó lázas készülődés lengte be ezeket az összejöveteleket. Hol süppedő avarszőnyegben jártak, hol meg szívárvány alatt, s eléjük tárult száz verses csoda. A napfény beragyogta a lankás dombokat, a réten szökkenő gidák tánca megbolondította a lányokat. Az ifjú zenészek nekibátorodtak, s már „Múzsaország” múzsapalotájának főbejártán kopogtattak. Sömi – alias Schönberger Zoltán, aki kamaszként mindig ott lebzelt a zenészek körül, ő verte a taktust. Tárulj Szezám! Azután a főbejárat kapuja szélesre tárult. Ott volt előttük az egész világ. Szé-

kesfehérvártól Pécsig, sőt azon is túl, s megjárták Tolnát, Baranyát, de mindig vidáman tértek vissza a Hegyhát szívébe Vasvárra, később Szombathelyre. Az emberi szívek dobbanása itt volt a lehangosabb, a dallamok itt simogatták leginkább az álmodzó lelkeket. Pados Zsolt, Kiss Attila, Molnár András, Kiss Lajos Luigi a dél-ame-

rikai pengetős walaichuval, Sversits Tamás „Bubu” a zongorajátékkal kápráztatta el a jubileumra összegyűlt versünnap közönséget. No és két tündér, Pados Zita és Kapor-naki Julika jubileumi varázslatát se feledjük. Ezen a depressziós péntek estén Devec-sery László meggyújtotta az ünnep gyertyáit – szám szerint húszat – majd Kovács Tilda polgármester abba a hajdani álomhóesésbe, hőemberépitő karácsonyváros világba invitálta a nagyérdeműt, amelyben útjára indult a zenekari csoda. Hát, valahogyan így kezdődött a Tarisznyások vers és énekmondó karrierje. Akkor, húsz évvel ezelőtt Tilda nénitől megkérdezték: Mi lenne, ha ők az óvodásoknak megzenésített verseket adnának elő? S azóta, mindig ez van. Kántálnak, dudorásznak, fecnikre kottafoszlányokat gyártanak, soralátétre újabb dallam-lót kanyarítanak, számot vetnek szabadidővel, múlttal, s üzennek a manak, az alkotás édesbús stúdiós világába vonulnak, bezárkóznak, majd színre lépnek, kitarulkoznak. Közben az egyre barbárabb világ mind zárkózottabbá tesz minket, ők megingathatatlan hittel dalolnak, verselnek, kántálnak, s az úton jó barátokat találnak, közben apukákká lesznek, közben jó barátoktól búcsúznak, mint ezen az estén; Dévay Gézáttól, hajdani zenész-énekes alkotótársuktól, s Török Tibitől, örök rajongójuktól is. S érkeztek a költők is. Verset hoztak, kopogótopogó, csivitelő, zengő-bongó szó-dallamokkal, rímekkel ajándékozták meg a vidám dalos csapatot, ők meg estét betöltő csodás koncerttel híveiket.

A péntek esti jubileumra is eljöttek mind, akik végigjárták ezt a húsz évet. A költők:

Devec-sery László, majd Balogh József, s érkeztek a rajongók is, jelesül Hacsek, aki finom vörösborot adott át Pados Zsoltnak a VIP-teremmé előavanzsált zeneiskolai zongoraszubában. A Tarisznyásokkal érkezett a szombathelyi Weöres Sándor Színház színésze, Kelemen Zoltán is, képzeletbeli tarisznyájából József Attila: Nagyon fáj! című versét varázsolta elő. A fiatal rendező-színész szavallatával versbombát hajtott a zeneiskola termébe. A versrímek, szavak, dallamos csikorgó mondatok-gondolatok valósággal robantak a teremben. Bőrünkön éreztük a fájdalmat. „Nagyon fáj!” Dübörögtek a versszótagok, ritmusok, s negédes-delejes mákony helyett József Attila térített bennünket. Kell is a térítés. Ránk fér ebben a zaklatott, talmi csillogású, őszi árnyékban kucorgó, kolduló világban. E mágius megidézését követően mindenki hozzatott valamit az esthez.

Devec-sery László és Balogh József kis vasvári ajándékot is hozott, egy fekete hajú gyémántot, a harmadik osztályos Kapor-naki Julikát, ki dobogóra állítva máris „hatodikosnak” tűnt, s akit a Nagy Gáspár Versmondó versenyen fedeztek fel. Ebben a derűs milióban, Weöres Sándor versével élve világunk „Majom-országában” hitet és reményt plántálva belénk megszületett a katarzis. A taps, a kvízműsorokból kérdezz-felelek játéka is mind az együttünneplést szolgálta. Verses alázatnak lehettünk tanúi. Hol Pados Zsolt Jethro Tull dallamokba oltott fuvolajátéka, hol Kiss Attila műsorvezető, zenész-énekes gitárakkordjai, hol Molnár András basszusgitáros pengető játéka varázsolta el a barátokat, a híveket, a tapsban lelkendezőket. Tarisznyájában lélekemelő friss fuvallatot hozott a tarisznyások csapata. Szép volt fiúk! Köszönjük!

Kinn elszunnyad a város. Akár egy holdbéli tájon, oly vaskos a csend. Odabenn pedig húsz szál gyertya fényénél, húsz év csodatévő akkordjaiból emelt verses-zenei katedrálisában felhangzik a vastaps. A dallamok fénykatedrális meleg fényével betöltötte a teret, az utcákat, a várost, a hegyháti lankákat. Minket halandókat pedig a verses fénykatedrális polgárai emelt. A Tarisznyások pedig fityiszt mutattak e guanós, lepcsés, zajos világnak. Nekik volt igazuk. A hitük húsz év után is töretlen lendülettel űzi, hajtja őket. Uram, adj nekik még húsz évet! De jó is lenne húsz év múlva azon a koncerten!

Kép és szöveg: Bodorkós

Balogh József Ötödszázad

– 20 éves a Tarisznások –

Hús év a tarisznánk,
sok dal elfér benne,
versekkel és muzsikával
van az telis telve.

Hús év a jó kedvünk,
nagy utakat jártunk,
szomorúság-kapuk helyett
vidámságot tárunk.

Hús év a szívünk is,
nem leszünk mi vének,
mert a gyerekneppel lépünk
szívárványos rétet.

Hús éve csak zenélünk,
nem leszünk mi vének,
mert a gyerekneppel lépünk
szívárványos rétet.

Hús év percnyi mért idő,
aki velünk ébred:
hazát járó szélúrfítól
köpönyeget kérhet.

Hús év óta repülünk,
már hús éve szállunk,
madárjárta felhők alatt
erdőt, mezőt látunk.

Hús évig még legalább
tarisznósan járjunk,
közben csak a cipőnk kopjon,
ne pedig az állunk.

Hús éve a híreit
visszük a sok versnek,
s aki hittel velünk tart,
bírná e szép terhet.

Mert a hús év varázslat,
csoda fénylő ünnep,
nótánk fűjják angyalok,
míg a felhőn ülnek,
vagy ha körénk gyűlnek.

Kedvesek a távolságok,
ha fiúcskák, kisleányok
dalainkat várják,
óvodások, iskolások,
minket mindig megtaláltak,
így nem leszünk árvák!

Devecsery László Zengő képek

– Tarisznás barátainak –

Tarisznás dal száll az éjben,
csillagporban, napsütésben.
Egész évben szól az ének,
versekből lett zengő képek.

Egész évben száll az ének,
versekből nőtt zengő képek.

Ritmus és rím felszikkázik,
lélekkel és szívvel játszik.
Füvek, bokrok, fák, virágok,
felcsendülő szép világok.

Egész évben szól az ének,
versekből lett zengő képek.

Dobog a dob, gitár pendül,
dalos ajkon ének zendül:
szól a hitről és hazáról,
e tényrnyi kis csodáról.

Egész évben szól az ének,
versekből nőtt zengő képek.

Vidám nóta gyerekeknek,
vigasztaló öregeknek...,
hiszen amíg dalok szólnak,
hihetünk az igaz szónak.

Egész évben szól az ének,
versekből lett zengő képek.

Húszévesek lettek éppen,
tartsa őket Isten szépen!
Mindig dalra fakadjanak,
szótlanak ne maradjanak!

Egész évben száll az ének,
versekből nőtt zengő képek.

Szilágyi Domokos Karácsony

A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra a karácsony.
Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hisz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.
S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákön, hanem
a szívekben legyen karácsony.

Devecsery László Harang szól valahol...

Szellő rezdül csendben,
hópihékkal játszik,
az egész világból
gyöngy-fehérség látszik.

Pillangó pihékkal
fehéredik minden,
ennél szebb varázslat
egész évben nincsen.

harang szól valahol,
megörül a télnek,
lámpa gyúl oltáron,
karácsonyi fénynek.

Csengőszó csendíti
hírét égi hírek:
boldogság örömet
jövő reményének.

Messzi, távol innen,
betlehemi éjben,
kis Jézus született
barlang rejtekében.

Andreas el Mondo Télikék

Völgybe futnak a téli lábnyomok,
A hóban patanyomok rég nem dobognak.

Hegyre kapaszkodnak a téli szelek,
A várost kiszellőzteti a friss lehelet.

Futó pillantást vet a hajnal az ébredésre,
Vacogó lélekkel osonok el sietve.

Vak kályhaszemek kihűlt csempéit
Jobb időkre jegelni, tegnap emlékeit
Baráti letétbe hátrahagyni,
A semmiből jönni, a semmibe veszni.

Pocsolyák tükrében hamuszürke múlt,
Ne firtassuk, ami lejárt, rég elmúlt,
Közet zárványában raboskodik a múlt.

Álarcot vált az idő karvaj arca tavaszra,
Most tél van, maradok magamra,
Deres ág, karácsonyi gránátalma,
Csillagporos az ég bársonyos halma.

Dohog a malom, egyre járj: érték-karma,
Fénylő egünk rozsdá marja,
Fénylő város lucsokbarna,
Árulásuk? Lelkük rajta.

Ünnepi étékajánló karácsony és szilveszter táján

Karácsonyi menüajánlatát a családok a generációk óta kipróbált receptek alapján állítják össze. Időnként azonban a család „besokall” a megszokott étkektől. Ilyenkor nem árt frissíteni. Itteni összeállításunkban néhány receptet adunk közre. Ezek között egyszerű lencseleves, halételek vannak, no és két karácsonyi sütemény. Ha elkészítjük ezeket az étkeket, süteményeket, biztos a kulináris élvezet, s családtagjaink, vendégeink körében biztos sikert aratunk. Az étkek elkészítésébe a háziasszonyok mellett a férjek, barátok is bátran vállalkozzanak.

LENCSEKRÉMLEVES

HOZZÁVALÓK:

20 dkg lencse
2 szál sárgarépa
1 nagy fej vöröshagyma
1 evőkanál vaj
1 sonkacsont (háziisan füstölt csont)
1 ág zellerzöld
1 babér
1 csipet borsikafű
2 gerezd fokhagyma
1 liter húsvés
Frissen őrölt fekete bors, só
10 dkg főtt sonka, egyben
2 szelet fehér kenyér
1 evőkanál vaj
2 dl tejszín
1 evőkanál petrezselyem

ELKÉSZÍTÉS: A lencsét jól megmossuk, és egy éjszakára beáztatjuk. A répát meghámozzuk és felszeleteljük. Egy fazékban az apróra vágott hagymát 1 evőkanál vajon üvegesre pároljuk. Hozzáadjuk a répát, és kis ideig együtt pároljuk. Ezután hozzáadjuk a lencsét az áztatóvízzel együtt, a sonkacsontot, a zeller zöldjét, a babért, a szétnyomott fokhagymát és a hideg húslevest is. A levest lassan felforraltjuk, közben többször leszedjük a habját. Félig lefedve gyenge tűzön 15 percig főzzük, amíg a lencse megpuhul. Ha zsírfoltok jönnek fel a leves tetejére, kanállal leszedjük. Két merőkanál lencsét kivesszünk, leszűrünk és félretesszük. A csontot, a babért és a zellerzöldet kivesszük a levesből. A levest botmixerrel pürésítjük, sóval-borssal ízesítjük. A sonkát kis kockára vágjuk, a levesbe tesszük és átmelegítjük benne. Közben a kenyeret kis kockákra vágjuk, és a maradék vajon ropogásra pirítjuk. A tejszínt és a félretett egész lencsét a leveshez adjuk, és még egyszer felforraltjuk. Kenyérkockákkal és apróra vágott petrezselyemmel tálaljuk.

RÁCPONTY

HOZZÁVALÓK:

1 db 1–1,5 kg-os ponty
80 dkg burgonya
15 dkg füstölt szalonna
2 evőkanál olaj vagy sertészsír
1 nagy fej fokhagyma
3 húsos zöldpaprika
25 dkg hámozott paradicsom
2–3 dl tejföl
5 dkg vaj
1 kávéskanál pirospaprika
só

ELKÉSZÍTÉS: A halat megtisztítjuk, kiszigereljük, fejét-farkát levágjuk, hosszában kettévágjuk, kifilézzük, 2-3 cm-enként bevagdossuk, a vágatokba vékony szalonnacsíkokat nyomkodunk, fél órára gyengén

besózzuk. A héjában főtt burgonyát meghámozzuk, felkarikázzuk, és egy hosszúkás, kivajazott tűzálló tál aljára terítjük, ráfektetjük a két halveszetet. A maradék szalonnát zsírjára pirítjuk, hozzáadjuk a zsiradékot, megfonnyasztjuk rajta a finomra vágott hagymát, elkeverjük benne a pirospaprikát, rádobjuk a felaprított paradicsomot, a kicsumázott, karikákra vágott zöldpaprikát, ízlés szerint sózzuk, fedő nélkül félpuhára pároljuk, majd a halra szedjük. Tetejét meglocsoljuk a tejföllel, rámorzsoljuk a vajat. Előmelegített sütőben közepes hőmérsékleten fél órán át pirosra sütjük. Sütőtálban azonnal tálalható.

CSUKA TEJFÖLŐS TORMÁVAL

HOZZÁVALÓK:

2 kg csuka
1 liter víz
2 szál sárgarépa
1 szál petrezselyemgyökér
1 szál torma
1 fej apróra vágott vöröshagyma
1 kanál vaj
5 dl tejföl
1 evőkanál liszt, só

ELKÉSZÍTÉS: A csukát szépen megtisztítjuk és besózzuk. Lábasba tegyünk két kiló csukához egy liter vizet, a vízbe a karikákra vágott és megtisztított sárgarépát, petrezselyemgyökert, egy fej apróra vágott vöröshagymát, egy szál tiszta reszelt tormát és egy kanál írósvajat. Ezeket tegyük tűzre, és forraljuk addig, amíg a zöldség megpuhult. Tegyük lábasba fél liter jó tejfelt és egy kanál lisztet. Ezeket habarjuk jól össze, azután a zöldséges levest szűrjük a tejszínes habarásra. Ebbe tegyük bele a tiszta, megsózott halat, fedjük le és forraljuk újra gyors tűzön, nehogy a hal széjjelessen. Ha megpuhult, vegyük ki, rakjuk szépen haltálatl

tálra, hintsük be frissen reszelt tormával és öntsük rá a tejszínes levet. Tálaljuk melegen.

Figyelem! Bármilyen halat el lehet készíteni ilyen módon. Rizzsel vagy petrezselymes burgonyával tálalva az igazi!

CSUKA FÜSZERESEN, HIDEG ZSÁLYAMÁRTÁSSAL HOZZÁVALÓK A CSUKÁHOZ:

körülbelül 2 kg-os csuka
2 dl ecet
4 szem szegfűszeg
20 szem bors
1 babérlevél
1 fej vöröshagyma
10 dkg mazsola
10 dkg hántolt, hosszúra vágott mandula
3 kanál méz

ELKÉSZÍTÉS: Sózzuk meg a megtisztított csukát, helyezük tepsibe a hátával fölfelé úgy, mint amikor úszik, majd öntsünk rá ecetet, amelybe előtte beletettük a szegfűszeget, borsot, babérlevelet, az apróra vágott vöröshagymát és a hosszúra vágott mandulát. A tepsiben lévő fűszeres lébe tegyük bele a megpirított mézet. Sütőbe tesszük, fél óráig sütjük, közben néhányszor locsoljuk meg a levéllel. Tálalás előtt vágdaljuk föl éles késsel, rakjuk úgy a tálba, mintha egészben lenne. A fűszeres levélből szedjük egy deka fehér zselatint, azután szitán szűrjük át a levet a hal alá. Pár óráig hideg helyen pihentessük, hogy a leve kocsonyává fagyjon. Ízlés szerint tálalhatjuk melegen is.

ZSÁLYAMÁRTÁS: HOZZÁVALÓK A MAJONÉZALAPHOZ:

2 tojássárgája
2 evőkanál mustár
1 csészényi napraforgóolaj
4 evőkanál petrezselyem zöldje
4 evőkanál zsálya
fél csésze olívaolaj
fél csésze kefir
só, frissen őrölt fehér bors

ELKÉSZÍTÉS: Egy kis tálban a tojássárgákat habverővel elkeverjük a mustárral. A lehűtött olajat vékony sugárban locsolva, állandó keverés mellett a mustáros tojássárgákhoz keverjük. Sűrű majonézalapot készítünk. A petrezselymet, zsályát és az olívaolajat turmixgépen pépesítjük, majd a majonézhoz öntjük. Sózzuk, borsozzuk, citromlével ízesítjük, és habverővel hozzákeverjük a kefirrel. Hideg halételekhez tálaljuk.

HAGYOMÁNYÖRZŐ SÜTEMÉNYEK

Karácsonyi sütemény-ajánlónkban két egyszerű, mondhatni hagyományos sütemény elkészítésének kínáljuk. A megszokott bejgli mellett egy diós-csokoládés keksz ajánlattal is élünk. Utóbbi általában a gyerekek kedvence, de desszertbor mellé és kávéhoz is jó szívvel ajánlhatjuk.

DIÓS-CSOKOLÁDÉS KEKSZ**HOZZÁVALÓK:**

25 dkg finomliszt
 egy késhegynyi sütőpor és só
 25 dkg finomra darált dió
 10 dkg durvára vágott dió
 2 tojás
 20 dkg vaj
 20 dkg étcsokoládé
 Zsír és liszt a tepszi kikeveréséhez

ELKÉSZÍTÉS: A lisztet a sütőporral meg a sóval összekeverjük, majd a cukorral, a dióval, a tojásokkal és a szobahőmérsékletű vajjal összegyúrjuk. A csokoládét 3-4 milliméteres kockákra vágjuk, és egy-két mozdulattal – mielőtt megolvadna – a tésztába keverjük. Dió nagyságú gömböket formálunk belőle, melyeket kiszírozott, meglisztezett tepsibe rakogatunk. Előmelegített sütőben, a közepesenél erősebb tűzön körülbelül 10 percig sütjük, ezalatt szétterülve megsülnek. A sütőből kivéve a kekszeket a helyükről elmozdítjuk, nehogy leragadjanak.

MÁKOS-DIÓS BEJGLI**HOZZÁVALÓK A TÉSztÁHOZ:**

1 kg liszt
 50 dkg vaj
 4 egész tojás
 10 dkg cukor
 2 dl tej
 5 dkg élesztő

HOZZÁVALÓK A TÖLTELÉKHEZ:

40 dkg mák
 50 dkg dió
 55 dkg cukor
 4 marék mazsola
 2 citrom reszelt héja
 vaníliás cukor
 2 evőkanál rum

TÉSztA ELKÉSZÍTÉSE: Egy kiló lisztet elmorzsolunk fél kg vajjal és 4 egész tojással, majd hozzáadunk 10 deka cukrot, 2 dl langyos cukrot tejben kelesztett élesztőt, kevés sót, és annyi tejfölt, amennyit a tészta felvesz. Kézzel alaposan összegyúrjuk. Legcélyszerűbb a sütés előtti estén összegyúrni a tésztát, négy részre osztani, és reggelig hideg helyen pihentetni. Reggel kinyújtjuk, megkenjük a töltelékkel, összetekerjük, tojássárgával megkenjük a tetejét, és tovább pihentetjük. Azután újra megkenjük tojással, és előmelegített sütőben pirosra sütjük. Ha esetleg közben meg talál repedni, akkor még melegen kézzel kiigazítjuk ezt a szépséghibát.

TÖLTELÉK ELKÉSZÍTÉSE:

MÁKOS: 40 deka mákot megdarálunk, hozzáadunk 20 dkg cukrot, vaníliás cukrot, kávéskanál rumot, 1–2 marék mazsolát, egy citrom reszelt héját. Tejjel leforrázzuk és sűrűre főzzük, majd lehűtjük.

DIÓS: 50 deka dióbelet megdarálunk, elkeverünk 25 deka cukorral, vaníliás cukorral, egy citrom reszelt héjával, kávéskanálnyi rummal és 1–2 marék mazsolával. Tejjel leforrázzuk, majd hirtelen sűrűre főzzük és lehűtjük.

Jó étvágyat!

MÉRTEK Egyesület

9800 Vasvár, Alkotmány u. 29
 Tel.: 06-94/370-923
 E-mail: mertekegyesulet@t-online.hu
 Honlap: www.mertekegyesulet.hu

Szeretnénk tájékoztatást adni arról, hogy a MÉRTEK Egyesület – több megvalósító szervezettel együtt – sikeresen pályázott a Nemzeti Civil Alap Demokrácia- és Partnerség-fejlesztési Kollégium által a Civil együttműködések és egyéb hálózati rendszerek létrehozásának és működtetésének támogatására kiírt felhívásra és szeretné megvalósítani a

„Civil összefogás a Hegyháton” elnevezésű pályázatot.

A pályázat célja a vasvári kistérségben működő civil szervezetek együttműködésének erősítése egy partnerség-építő programsorozat megvalósításával.

E programsorozat megvalósításával jelentős mértékben erősíteni kívánjuk a szervezetek együttműködését és kialakítani egy szakmai kooperációs hálózatot, mely révén:

- létrejön a vasvári kistérségben egy **civil értékrend (érték-minimum)**, amely a jövőben elősegíti, hogy a szervezetek megtalálják a közös hangot a fejlesztő munkában,
- bővülnek a szervezetek számára **rendelkezésre álló erőforrások**, valamint a pályázati aktivitás, bővül a **helyi önkéntesség** a térségükért tenni tudó **emberek bevonásának** fokozódásával,
- szélesebb körűvé válik a szervezetek közötti **információcsere és szakmai kooperáció**, rendszeressé válnak a két- és többoldalú találkozók, fórumok,
- a térség lakossága és a külső partnerek egyre nagyobb mértékben megismerik a civil szervezetek munkáját és az egyéb eredményeket, **hatékonyabbá válik a nyilvánossági munka**,
- partnerségi alapon **megvalósítható projektjavaslatok** megfogalmazása, amelyek mögött közös akarat és megfelelő szintű szervezeti- és humán kapacitás is áll.

A partnerségépítés **Civil Fórumot, Szakmai műhelyeket, Civil pavilont** foglal magába, melyek a szervezetek szakmai háttérét erősítik. A Civil Fórum a résztvevő szervezetek civil elképzeléseinek megvitatása, a Szakmai Műhely egy-egy téma köre szervezett beszélgetés, a Civil Pavilon pedig a megvalósító szervezetek tevékenységének bemutatása lenne a terveink szerint. Záróprogramként, de hagyományteremtő céllal egy nagyrendezvény, a **Civil kavalkád** valósul meg 2011. május 31-ig. Ez a rendezvény egy formabontó civil kezdeményezés lesz, ugyanis középkori díszletek között, történelmi kavalkádként kerül lebonyolításra. A pályázat beadásakor együttműködő partnereink voltak: a **Hegypásztor Kör, az Oszkó Községért Alapítvány, az Oszkó Polgárőr Egyesület, a Faluház Baráti Kör Győrvárról, a Bertha György Közalapítvány, Rábahídvég, Vasvár Város Önkéntes Tűzoltó Egyesülete, a Nők Petőmihályfáért Egyesület, a Gersekarátért Baráti Kör, a Püspökmolnáriért Egyesület.** A projekt sikeres megvalósulása érdekében azonban várjuk minden további, a vasvári kistérségben működő civil szervezet jelentkezését, mivel a történelmi kavalkád egy rendkívül sokrétű összefogást igényel és ennek sikere érdekében a lehető leg szélesebb együttműködést szeretnénk létrehozni.

A 2010. november 6-i Hegyháti Toborzóhoz kapcsolódva Civil Pavilonunkban A Nők Petőmihályfáért Egyesület és a Gersekarátért Baráti Kör mutatkozott be képekben.

2010. november 18-án a Naprakész Civil Könyvelő Iroda tevékenységét ismertettük meg Szakmai Műhely keretében, amely több szervezet számára kínált megoldásokat a szervezetalapítás, a törvényi megfelelés és könyvelés területén.

2010. november 29-én pedig a Civil Szolgáltatóközpont fóruma és a projektlebonyolítás további feladatainak megbeszélése zajlott.

Minden későbbi programról külön meghívót küldünk a regisztráló civil szervezeteknek.

Wesselyné Kupi Ildikó, egyesületi elnök

Kirándulás Bécsbe

Évek óta hagyomány, hogy diákönkormányzatunk kirándulást szervez advent időszakában is. Ekkor az úti cél Bécs.

Idén 2 autóbusszal indultak a diákok nevelőikkel, s néhány szülővel reggel 7 órakor. Ennél csodálatosabb időt nem is kívánhattunk volna – vélték a kirándulók, ugyanis verőfényesen sütött a nap, a hideg ugyan csípte az arcokat, de hát tél van!

Elsőként a világhírű Hundertwasser-házba látogattak az iskolások, majd következett a kihagyhatatlan Naschmarkt, az Ígyencek piaca. A világ minden részéről való árusok kínálták a finomabbnál finomabb portékájukat. Volt ott minden, ami szem-szájnak ingere.

Egy rövid séta után a „trópusi világba” csöppentek a vasváriak. Ugyanis a Lepkeház következett. A szabadon repkedő lepkekben gyönyörködhetett az odalátogató.

Természetesen nem maradhatott el a vásáros sora sem.

Először a múzeumnegyed fahéjillatú mesevilágát, hangulatát élvezhették a gyerekek, felnőttek egyaránt, majd pedig mintegy hab a tortán, a bécsi 1975. óta működő Rathaus (városháza) előtt elterülő leghíresebb karácsonyi és adventi vásárt járták be.

A park legnagyobb fáinak feldíszítésére eleinte híres osztrák képzőművészeket, színészeket és énekeseket kértek fel. Így született meg például a 280 világító szivecskével ékesített Herzerlbaum, amely számtalan romantikus történetnek volt már tanúja.

Bécs karácsonyi piaca november 15. és december 24. között ad lehetőséget a karácsonyi bevásárlásra. A hatalmas vásárnak hamisíthatatlan karácsonyi hangulata van: adventi zenék csendülnek fel, csodálatosan feldíszített fenyőfák, és hamisíthatatlan karácsonyi illatok járulnak hozzá a hangulathoz. Az átfázott vásárlók, és nézelődők forró teával és egyéb forró italokkal melegíthetik fel magukat. A Christkindlmarkton minden karácsonyi ajándék megkapható: játékok, édességek, karácsonyi díszek, ruhák, ételek, parfümök, bőr- és sportfelszerelések, művészeti alkotások, és minden egyéb. Bécsi városnéző sétát – ahogy a legtöbb idelátogató – a vasváriak is itt zárták.

Kézmosás világnapja

Október az egyike azon hónapoknak, amikor több világnapot is ünnepehetünk. Hiszen október 1. a Zene Világnapja, október 4. az Állatok Világnapja és október 15. a Kézmosás Világnapja. Ez utóbbit az UNICEF 2008-ban rendezte meg először, a magyar iskolák közöttük a miénk is Vasváron – 2009-ben kapcsolódott be először a programba.

Az iskola aulájában összegyűlt gyereket Horváthné Tóth Mária igazgatónő köszöntötte, majd hallhattak az UNICEF közel 65 éves tevékenységéről, beszélgettek az iskolai védőnővel a kézmosás fontosságáról. Összegyűjtötték mi-mindent csiná-

lunk egy nap a kezünkkel, és vajon hány-szor mos kezét naponta egy-egy gyerek. Felfrissítették a kézmosás öt lépését, majd ehhez kapcsolódó dalokat tanultak. Közben

a legkisebbek az osztályfőnökök és a védőnő irányításával elkezdtek a szabályos kézmosást, amelyhez a szappanokat az Amway biztosította. A dalolás addig tartott, amíg

minden gyerek szárazra nem törölte a kezét és egy kis matricát is kapott. Aztán izgalommal várták a rajzpályázat eredményhirdetését. A zsűrinek nem volt könnyű dolga, mert nagyon sok ügyes, ötletes munka készült, amelyek a témához igazodtak. Az Amway által felajánlott díjakat Sejbérné Szabó Mariann igazgatóhelyettes és Bertalan Zsaklin a cég képviselője adta át.

A gyerekeknek nagyon tetszett ez a világnapi program és biztosan jobban odafigyelnek társaik és családjuk körében is a kézmosás fontosságára – fogalmazta meg Németh Éva, a program szervezője.

Mikulás túra

December 4-én szombaton reggel 9 órakor gyülekeztek a gyerekek szüleikkel az iskola aulájában. A rövid útvonal-ismertetés után a tanítónők irányításával elindult a csapat. A hóviszonyok miatt nem a megszokott útvonalat választották a túrázók, hanem körbejárták a várost, amely különlegesen szép volt hófehérbe öltözve, ragyogó napsütésben. A Mikulást azonban sehol sem találták. Az iskolába visszaérkezve hangos énekszóval várták, hívták az Őszakállút, ki végül meg is érkezett sok-sok édességgel. Előkerültek a rajzok, felcsendültek a dalok, melyeket a Mikulás kedvéért rajzoltak, tanultak meg a gyerekek.

Köszönet a szervezőknek: Vasvár Város Önkormányzata, Kardos L. Ált. Isk. Diákönkormányzata, Természetjáró Szakosztály.

Karácsonyi készülődés, karácsonyváró

December 15-én, szerdán 14.30 órától az iskola aulájában. Mézeskalács-sütés, képeslap-és ajándékkészítés...

Karácsonyi hangverseny

December 21-én, kedden 17 órától az iskola aulájában.

Királyhágón innen és túl

Sikeres pályázat, vasvári és erdélyi párhuzamok

Az Apáczai Közalapítvány által a Háztartalan Program keretében kiírt pályázaton a Béri Balogh Ádám Gimnázium, Posta- és Bankforgalmi Szakközépiskola több mint 900 ezer forintot nyert. Az iskola szeptember 29-e és október 3-a között Erdélyben járt. A „Királyhágón innen és túl” című projekt lehetőséget biztosított a vasvári középiskolásoknak egyfajta erdélyi-vasvári párhuzamok feltárására, megismerésére.

A projekt lényegét Major Ágota igazgató-helyettes így összegezte: A „Királyhágón innen és túl” pályázat egyik lényeges pontjaként a partneriskolával közösen olyan projektet kellett megalkotnunk, aminek keretében a székelyudvarhelyi Koós Károly Szakközépiskolával közösen létrehoztunk egy „Háztartási naplót”, amelyben vizsgáltuk a vasvári kistérség és a székelyudvarhelyi régióban élő családok háztartási kiadásait. Az összehasonlítás során kiderült, hogy hasonló bevételei és kiadásai vannak mindkét térségben élő családoknak. Azonban az erdélyi családok egyrészt szerkezetüknel fogva, másrészt a lehetőségeiket tekintve is sokkal nehezebb helyzetben vannak, mint az itteni magyar családok. A projekt egy tanulmányút során készült, amelynek előkészítése már a vasvári középiskolában elkezdődött. Erdélyi utunk során végső formába öntöttük „termékünket”. A tanulmányutat felhasználtuk arra is, hogy megismerjük a határon túli területek történelmi, művelődéstörténeti vetületét. Ottlétünk során tapasztaltuk azt a gazdasági szférát, amely az Erdélyben lakók mindennapjait befolyásolja. Nagyvárosokban és kisebb településeken járva szembesültünk a modernizáció és kez-

detlegesség ellentmondásaival, azzal, hogy az erdélyi társadalom erőteljes polarizálódásával, a jólét és szegénység ellentmondásai jöttek létre. Erdély természeti kincsei, varázsa azonban magával ragadta a tanulmányúton részt vett 16 diákot és 3 tanárt. A Hargita félelmetesen szép fenyőerdei, a

Csíki-havasok békés ormai, a sóbánya kiaknázatlan kincsei, a történelmi emlékhelyek; Orbán Balázs székely kapui, Székelyudvarhely csonka vára, a Tordai-hasadék megérintette az utazáson résztvevőket.

Történelmi tanárként azt gondolom, hogy Magyarország történelmével a diákokat megismertetni – olyan élményt ad a gyerekeknek –, amely látókörüket szélesíti, és ismeretszerzésre is jobban motivál. A magam részéről feltétlenül támogatom azt a kezdeményezést, hogy tanulmányai során minden diák egyszer jusson el a hajdani történelmi Magyarország határon túli területei. A résztvevők megtapasztalhatták az ott lakók kedvességét, vendégszeretetét. A gyerekeket megdöbbenetette az időnkénti archa-

ikus világ. Barátságok kötődtek, s mivel tizenévesekkel utaztunk, a gyerekek természetesen részt vettek a helyi, székelyudvarhelyi fiatalokkal közös szórakozáson is.

A projekt vegyes finanszírozású volt. Ha az iskola tudná vállalni, akkor a következőkben is szívesen vennénk részt hasonló, határon túli pályázati kapcsolatok építésében, kirándulásokon. Ám ehhez pénz is kellene.

Az erdélyi iskola egy teljesen felújított intézmény volt. Hasonlóságokat, eltéréseket is mutató iskolát láthattunk több esetben. Az ottani iskolát e projekt keretében oly módon támogattuk, hogy az ottani iskolát – diákokat és pedagógusokat – végül mi vendégléltük meg. Ami nem mást jelentett, mint egy magyaros lecsó elkészítését. Érdekesként megemlítem, hogy nem ismerték a tojásos lecsót. E mellett vittünk olyan oktatási segédleteket is, amelyeket ők is használni tudnak a saját oktatásukban, így könyveket, CD-ket. Nem mellékes momentum, hogy a román iskolarendszerben sokkal szigorúbb a képzési és vizsgarendszer, és a tanárok képzése is ehhez igazodik.

Összességében úgy hiszem, szükséges, hogy diákjaink hasonló utak segítségével nem csak az efféle kapcsolatteremtésre, de saját önbecsülésük építésére is gondoljanak. A kézzel fogható élményanyag irodalmi és történelmi adaptációjáról nem is szólva. A gyerekek felvételei önmagukért beszélnek.

– sok –

Advent első vasárnapja

December 28-án a „Városok Szövetsége Napja – Advent határok nélkül” c. programhoz igazán méltó volt a hangulat, az időjárás Vasváron.

A délelőtti „Közösség- és gazdaságélénkítést eredményező belváros-rehabilitáció Vasváron” című projekt bemutató ünnepsége, a téravató, majd a konferencia után délután ajándékokat, díszeket lehetett készíteni a múzeumban, majd 17 órára megtelt a hóval borított Fő tér emberekkel. Kovács Tilda polgármesterasszony köszöntője, az óvodások és kisiskolások éneke után esperes úr megáldotta az adventi koszorút, majd az első gyertyát a gyerekek meggyújtották.

Az időjárásra való tekintettel a közönség a Múzeumban tekinthette, hallgathatta meg a Nagymáxfáért Egyesület Hagyományörző

csoportja és a Tarisznyások „Nagymáxfai betlehemes” zenés népi játékát.

A műsort követően a program a felújított Kolostorkertben folytatódott, ahová fáklyákkal vonult át a szép számú érdeklődő hada.

A gyönyörően megvilágított Kolostorkertet megáldotta Burusán József esperes, plébános úr. Közreműködött a Szent Kereszt Felmagasztalása Templom Énekkara.

A betlehemhez visszavezető úton a Múzeum Nagy Gáspár Kulturális Központra néző ablakából Schüttönhelm Tibor trombitaszólóját hallgatva a kert avatása után ismét a térre vonult át a közönség.

A téren civil szervezetek vendéglátással kedveskedtek a résztvevőknek. A nap vendéglátói voltak: Egyházmegyei Karitás

Vasvári Csoportja, Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület Vasvári Szervezete, Magyar Vöröskereszt Vasvári Szervezete.

Sejberné Szabó Mariann

Verspróza hóesésben

Üzenet barátainak télidőben

Szárnyaszegett világban szárnya alá veszi a zsupfedél a telet, hópihe-párnába bugyolált gyermekét pincegádorba rejti el.

Hümmögünk, mormicálunk, gypúmagányos télidőben visszaálmodjuk, mikor a nyár szőlőillatú őszebe váltott. Volt pinceóriások, mint dongó hegyi méhek a nyárban, rajzó” hópihék szitalásában omlanak szét. Komor arcuk csupa időfekély, e rücskös

kat. Víg szó veri fel e tegnap még kihalt tájat, hol hegyi zugokban szárnyaszegett bálványos prések tanyáznak. Hol egykor katonának mentek, meneteltek időtengerén át időtlen időknek, rendre elragad álmunk, s velünk menetel a század. Százados részidőket futunk kettőtört időalkonyok alatt, mint stafétaváltók hősei, úgy porlik minden, mi nyomukban halad. Időbe burkolt ágya mag-

múlt mégis megigéz. Amott a völgynek óriásai, széllel dacolnak generációs idők szelíd gesztenyefái. Hámló falú pincearcukat letörli az idő. Vad szellentéssel bevégez, elrendez rendezetlen számlákat, kívül és belül rendet rak, megnedvesíti a cserepes ajkakát. Szelemen oltalmában bagoly hunyókál, tavaszról álmodik talán? Porló humuszban fuldoklik a tegnap, a múlt, s mi futunk gyökértelen jövőnk elé. Mi elmúlt, csak emlékek kódén át dereng már. Mi volt? Ki emlékszik erre már! Mi lesz, ha mi sem leszünk? Ez itt a tét, a lét, a kétkezi létezés maga. Jól tudjuk, egyszer mi magunk is humusz leszünk! De tán mégsem, új erőre kap még karunk, még lesz feltámadás békés szándokunk szerint. Bús-borongós múltunk sorsa víg jövőre vált, így üzenve hadat minden álszent gaznak.

Kell, hogy legyen köztünk igaz, legyen folyó s folyondár, mi pincefalon felfuttatja fényes levelét. Kell, hogy legyen fiú is, ki kezét nyújt a múltnak, s unoka, ki jövőt múlttal összébékíti. Horpadt tüdejű pincefalak nemhiába zihálnak e szmogos mában, omló falak helyén meglásd, nőni fognak új falak. Emelkednek, mint félidőben a delelő Nap. Nőni kezd erőnk, kedvünk is meglásd. A bálványos présből nektárvér csordul, tűzében pörkölt rotytan pince mélyén, s emberi szó hív kóstolóra szorgos szomszéd-

nak élet, éltető leve hónak, zsigereinkben vízfakasztón ravaszkodik már a tavasz. Élet kél a múlt múltban, mi jelenben pihenve szunnyad, és elindulunk mind, amerre őseink mutatják az utat. Génjeinkben mind bejárjuk ezt a rövid utat. Elmélkedünk a téli hóesésben, hol tűz hevében édes gesztenye izzad, sült krumpli illata tepertőzsírba olvad, olvadó tégelye világnak, az elmúlás megérint, a lélek felhorkan a múltó mában.

Bár lázadsz, hópihe tengere időnek téged is elragad. Megörzi léptünk a friss hó tavaszra, hol bokrok üstöke most kopasz, követi ott a fény havunk olvadó lábnyomát, kinyújtja láthatatlan kezét az idő, s pártatlanul ver hidat tájba a párttűtő idő. Alant átfolyik a víz a völgyön, Alpoktól Zaláig szalad füstös egünkön a koronás Nap. A horhos bokrait csipkésre cakkozta hús hajnali dér, mélyet sóhajt dombok lágý ölen a lány s legény, édes magányuk titkolt méz, rejtékébe fogad, magához láncol minden széppel a földi nap, élni-halni tanít horhosok nászágyán a tél, tisztító tűzében vörösen izzik az őszi repkény.

Most tél van, hóesés, végét járja az év. A hangok fehéren, tisztán csengenek az oszko-hegyi tájban. Vagányul behunyjuk szemünk, bár állunk, lélekben mégis megyünk, megyünk, a téli nap ereje hőt fakaszt, hév források tócsáiban madarak szépítik arcukat. A derű minden sebet befakaszt.

Ne orrolj, ne búsulj hát alkonyi szélben vándor! Csalóka minden, ha ily átutazásra ragadtatod magad a sehol-tegnapi magányban. A jelen pillanatfelvételen át – lásd be jó barát! – pillanatra elbizonytalanodtál te is. Ám egyszer minden rossznak, így ennek is vége szakad. A semmivé málló múlt időből csak a dalok, a sóhajok, a lábnyomos emlékek maradnak. Mára váltanak, s vége lesz megannyi elhagyott, százados átoknak.

Kép és szöveg: Bodorkós

Vaddisznólesen...

... avagy egy holdvilágos éjszaka és a csengő története

Nagyot roppant a lábam alatt egy félig korhadt ág, pedig óvatosan, csendben, mint a macska igyekszem egy decemberi estén az erdőn át egy mezőszéli lesre a nagymák-fai „Világlátón”.

Ma éjszaka kemény hideg, holdvilág ígérkezik annak ellenére, hogy egy kicsit ködös a levegő. Súlyos és jól kitömött hátizsákkal, távcsővel a nyakamban, puskával a vállamon, célzó bottal a kezemben kimelegedve, de hangtalanul kapaszkodom fel a magasles létráján.

Rövid pihenő után, meghatározott sorrendben minden a megszokott helyére kerül, hogy aztán egy adandó pillanatban kéznél legyen. A sötét kukorica tarlóról apró, óvatos lépések, éppen csak sejthető mocorgások zaját hallom. Őzekre vagy esetleg rókára tippelek. A szemem távcsővön keresztül a sötétől egy hajszálnyival világosabb tarlót kutatja. A környezeténél sötétebb kivehető vagy megmozduló foltot azonban nem találok.

Így a további találgatást kénytelen vagyok a hallható hangok beazonosításával bizonyítani.

Milyen érdekes, mennyivel többet hallok, ha arra koncentrálok. Egyértelmű, hogy őzek csipegetnek, állapítom meg a csillagok felé fordított arccal és nagyra nyújtott fülekkel. Nem is tudom mennyi idő telt el, csak arra eszmélek, hogy hullócsillag fut le az égről, maga után hagyva még egy-két másodpercig látható útvonalat.

Körülnézek, és a keleti égbolt alján foszló felhők között a vörösülő korong szemmel láthatóan kúszik felfelé. Hamarosan sajtszínűre fakul, és egy óra múlva már ezüstösen szikrázik a hold.

Bízom benne, hogy egész éjjel együtt leszünk, és hajnalra kilehetjük az itt élők titkát.

Egyszer csak komolyabb léptekkel érkezik délcegen, feltartott fejével egy első agancsú csapos bika. Éppen csak nem mondja „megérkeztem elsőnek ma este – én vagyok a legbátrabb nemzetségemben”. Pedig ha tudná, amit még nem tud. Csak az lesz öreg bika nemzetségének legjobbika, aki a sor végén – utolsóként érkezik. Most azonban nem érheti baj – ez alkalommal vaddisznóra várok, más szóba sem jöhet. A feltételek mindegyike megvan, hogy eredményes legyen a vadászat: világosság, csábító terített asztal, és az odavezető út a megfagyott kukoricaszárakkal, mint milliónyi riasztócsengő, csak azért, hogy tudja meg az egész er-

dő apraja és nagyja és én, hogy ki és mikor érkezett a lakomára. Aztán szarvas rudli érkezik, a legjobb tulajdonságokkal, érzékszervekkel és a legtöbb tapasztalattal rendelkező vezértehén vezetésével. Az erdőből kilépve szinte minden lépését százszor meggondolja. Keresi, hogy a lábát hová tethetné le hangtalanul. Nincs ilyen hely! Fia-tal borjúk persze ezt nem sokáig bírják. Ugrándozva, hancúrozva szaladnak előre – mondva minnek ez a túlzott óvatosság, hisz

tegnap meg tegnapelőtt sem történt semmi. A vezértehén fejét felkapva, megtorpanásával jelzi, hogy nem ért egyet a rendbontókkal. A felszabadult lakoma aztán hamarosan kezdetét veszi. Ettől kezdve kisebb-nagyobb csoportokban érkeznek szarvasok, és nagy nyugalommal eszik fel a földre hullott szemeket. Órák telnek el, mire ismét kiürül a tarló. Kabátomat összegombolom – talán most jönnek meg azok, akikre várok.

Hosszú ideig csak közeledő, majd távolodó, de mindig hármas rókaugatás hallik: háu... háu... háu. Szinte egy egér sem mozdul, s egyre hidegebb lesz. Éjfél biztosan elmúlt. A hálósák is előkerül, és most már nagyon jól esik.

Itt járhat-e az a nagy kan, amelyiknek ténylegnyi csapáját jó egy hónapja láttam itt a kukorica szélén. Az is lehet, hogy Ő már elért a csapa végére, más szóval átköltözött az örök vadászmezőkre. Bárhogyan is van, én ma éjjel Őt várom. Talán meghozza a „Szállás-helyi Mikulás”.

Erről jut eszembe: a Mikulás szakállrása idén eredménytelen, hó nem esett, ma csak a párás levegőből füre, fára kifagyott zúzmara jutott. Ez a természetnek egyik csodálatos alkotása olyan könnyű, olyan fehér, mint egy menyasszonyi koszorú.

Gondolataimat és a csendet egy a fenyvesből jövő nagy reccsenés töri meg. Kapom a távcsövet, és oda-vissza pásztázom az erdő szélét, de semmi. Nehezen de kénytelen beletörődnöm, hogy csak egy korhadt ág esett le, mert saját súlyát már nem bírta karja tovább tartani. Aztán percek múlva, mint derült égből a villámszapás, az erdő szélén jó 200 méterre szabad szemmel egy zömök fekete foltot pillatok meg. A keresőtávcső már rajt van, a felismerés gyors: egy jókora kan áll ott.

A több évtizede begyakorlott mozdulatok eredményeképpen a következő pillanatban már ott a disznó a kibiztosított fegyver szálkeresztje. Itt várni nem lehet, mert lehet, hogy a következő pillanat rosszabb lesz. Nincs túl közel, de ha arra indul, amerre most áll, akkor egyre távolodni fog, vagy ki tudja, mi történhet? A mutatóujj rezdül, a fegyver dörren, s a golyó célba talált, mert hallatszott a becsapódása a testbe. A kant mintha áramütés érte volna, elvágódott, és nem is mozdult többet. A biztonság kedvéért még néhány percig a céltávcsővön keresztül figyeltem, aztán közelebről is szemügyre vettem a fekete óriást. A robosztus test 16 centiméteres hófehér agyarakat rejtett. Levett kalappal köszöntem meg Szent Hubertusnak, hogy közbenjárt a Mikulásnál – e csodálatos névnapi ajándékoméért.

Most már annyira korán van, hogy megvárom a hajnalt. Ha most hazamegyek, csak felzavarok mindenkit legszebb álmából. Ahogy pirkadt, a millió jégcsillám egyre jobban szikrázott. A lombkoronát vesztett csupasz fákat, bokrokat az éj leple alatt ünneplőbe öltöztette a hideg.

Valahol távol, talán Döröskén szólalt meg elsőnek egy kis harang. Hét óra van. Így karácsony tájékán a harangról mindig kisöccse, a csengő, arról pedig a boldogság és a szeretet jut eszembe.

Hadd meséljek el még egy ezzel kapcsolatos kedves kis történetet, amely Rábahídvégen esett meg velem. Az óvodásoktól egy vesszőből font, picike csengőt kaptam karácsonyra. Meggráztam, és meg is jegyeztem tréfásan, hogy – ez nem is szól! Hamar meg is kaptam a választ: „Szól az, és meg is érti, hogy mit mond az, aki jól odafigyel!” Megértettem, és azóta féltve őrzöm!

Ezzel kívánok minden kedves olvasónak békés boldog karácsonyt!

Rásó Miklós

Már menedzsment pozícióban vagyok

Beszélgetés Fábíán Valentinnel

Fábíán Valentinnel, a vasvári Gimnázium, Posta- és Bankforgalmi Szakközépiskola egykori diákjával hajdani iskolájában hozott tető alá egy találkozót az iskola vezetése. Az igazgatói irodában – ahol hajdanán a legvérmesebb diákokat raportra hívták –, meghitt kedélyességgel beszélgettünk. A fiatalember évek óta kiinn él Angliában, mondhatni elindult a szakmai karrier útján. Ez keltette fel érdeklődésemet. Kíváncsivá tett. Tudni akartam, köze van-e a postaforgalmis múltnak külföldi boldogulásához. Mint kiderült, igen. A világlátás, a Comenius-program volt az, ami impulzust adott, bátorította későbbi lépésének megtételében. A sikertörténet azonban igen komoly tanulságokkal szolgál a mai középiskolásoknak. Azokat, akik elsősorban dekkoló pályának tekintik a középiskolai éveket, kiábrándítja. E beszélgetés remélem olvasóinknak is kellő tanulsággal szolgál.

– Milyen érzés egykori középiskoládba visszajönni?

– Nosztalgikus, sok élményre már alig emlékszem, viszont élénken élnek bennem bizonyos momentumok. Ha pontosan számolom – ebben Bertók Gyöngyi igazgató is segít, immár együtt számolnak és pörgetik vissza a középiskolai évek „naptárát” – végül csak sikerül „kibogozni” az időgombolyagból az évszámot. A szombathelyi Orlyból 2001-ben jöttem át Vasvárra a Postaforgalmiba. Végiggondolva, ez életem legjobb lépése volt. Ráadásul abban a tanévben a Comenius-program keretében kiinn jártunk Franciaországban, Fougères-ban, s egy cserekapcsolat révén bepillanthattunk egy ottani iskolába, abba a nagyon más világba. Szóval magunkba szívtuk annak a fejlett civilizációnak a szabad levegőjét.

– Most Angliában élsz és dolgozol. A középiskolai évek mennyiben segítettek ebbéli döntésedre? Elsősorban az angol nyelv tanulására gondolsz...

– 2004-ben érettségiztem, semmi különös nem mondható. Ezt követően Pécsre kerültem, a Janus Pannonius Tudományegyetem Pollach Mihály Műszaki Karára jártam, informatikusnak tanultam. Az egyetemen három évet töltöttem, de végül nem diplomáztam. Mivel a nyelvtanulásra rákérdezett, elmondhatom, hogy az egyetemen – mivel a nyelv nulla kredites volt –, semmi extrát nem tanultam, sem angolból sem más nyelvből nem szedtem magamra semmit. Amúgy az egyetemi évek alatt dolgoztam szalagon is, hogy kiégésztsem a tanuláshoz szükséges apanázt. Egy kicsit kavarnak bennem azok az évek és az emlékek. Talán vissza is kellene kanyarodnunk a középiskolás időszakhoz. Amikor másodikosként ide átjöttem az Orlyból, ma már tudom, életem legjobb döntését hoztam meg. Tanárainknak nem számítottunk éppen könnyű esetnek. Ám bármilyen gondunkkal bajunkkal mehettünk hozzájuk. Ráadásul nagyon odafigyeltek ránk, törődtek velünk. A

szombathelyi „sztárközépiszkolában” ennek nyoma sem volt. Azt hiszem, azt a fajta képzést hívják „versenylokképzésnek”.

Itt a Postaforgalmiban az igazgatónk tanított a németet. (Némi diáksíny-élmény felelevenítése következett, amire már nem is emlékezett az igazgató.) Mivel szerettem az infor-

matikát – folytatta Valentin a visszaemlékezést –, az angollal is ismerkedtem. Általánosban tanultam pár évet, majd az informatika miatt önszorgalomból kezdtem el angollal foglalkozni. Egy sikeres középiskolai pályázat élénken él bennem. Ha nem jövök át ide, akkor annak az angol pályázatnak a sikerélményét soha nem tapasztalom meg. És vélhetően nem jutottam volna el Franciaországba sem. A Postaforgalmival viszont ez is sikerült. A Comenius-program óriási élményt jelentett. Bécs–Milánó útvonalon repülve érkezünk meg Párizsba. A nagybetűs nyugatra, a francia fővárosba. Onnan pedig a TGV gyorsvasúttal kétszázal robogtunk délre. (Itt az igazgató azért megjegyzi: Párizsban a fiúk nem voltak hajlandók megnézni az impresszionisták kiállítását az Orsay-ban, viszont Napóleon sírját az Invalidusok dómjában igen. Holott a hajdani vasútállomás üveghejázatú peronja alatt kialakított múzeum önmagában is kuriózum. A képek fényárban úsznak.) Ezek voltak az alapélmények – veszi vissza a szót Valentin. No és a kagylóévs Fougères-ban, ahol ennek a programnak a keretében családoknak szállásoltak le bennünket, akik minden földi jóval igyekeztek bennünket elhalmozni. A vendéglátók fiatal leányával néha még ma is e-maileket váltunk. Fougères után következett San Malo és a Mon san Michael az apátság csipkefinomságú gótikájával.

– A nyelvtudás gondolom jól jött Párizsban?

– Igen. Az angolnak már Párizsban nagy hasznát vettük. Mi főleg németül tudtunk, ők meg franciául. Amikor németül kértünk jegyet a TGV-re, a párizsi vasútállomáson a franciák bedobták a kulcsot. Azt a nyelvet nem voltak hajlandók még meghallani sem, nem hogy kiszolgálni. Amikor viszont megszólaltunk

angolul, akkor már reagáltak. Így kaptunk jegyet a TGV-re.

– Amikor hazajöttél a Pollach-ról, azonnal kimentél Angliába?

– Ha jól emlékszem, 2007 áprilisában jöttem haza, s rá hét hónapra mentem ki, egy yorkshire-i falucskába. A településen élhettek vagy harmincan, maximum ötvenen? Mindenki mezőgazdasággal foglalkozott, viszont két kocsmájuk volt. Én a vendéglátásban helyezkedtem el. Takarítással, felszolgálással és az utolsó félévben recepciózással foglalkoztam. Hiába volt az angol nyelv viszonylagos ismerete, egy hónap is eltelt, mire felismertem a szavakat, de eljövetelem előtt az utolsó hónapban már bátran megszólaltam. A szerződés leteltével pedig átvettek határozatlan idejű szerződéssel, s maradhattam egészen 2008 augusztusáig. Az ottani főnökeim nagyon segítőkészek voltak. Valljuk be, hogy az angoloknak ez a fajta munka derogál. Alantásnak tartják a takarítást és más effélet. A nővérem is kijött később, amikor lediplomázott. Mivel jól dolgoztunk, minden segítséget megadtak, nekem segítettek a munkavállalási engedély megszerzésében, bankszámla nyitásban. Bármilyen engedély kiáltásában is számíthattunk a segítségükre. Nagyon kedves, közvetlen emberek voltak, akik egyszerű, de nyugodt életet éltek.

– Most Londonban élsz. Miként kerültél oda?

– Egy angol munkatársammal dolgoztam, akivel ráadásul évekig összezárva laktunk. Nem jöttem ki vele, ráadásul elszigetelt kis településen éltem. Mindez megadta az utolsó impulzust, hogy váltsak. 2008 augusztusában érkeztem Cheshuntba, Észak-Londonba. Ugyanahhoz a céghálózatához, amihez a yorkshire-i is tartozott. Ez egy olcsóbb szállodaláncot jelent, akkoriban elsősorban diákokra specializáltak magukat, mondhatni diákszállóként működtek. Ám az új menedzsment minőségi ugrásra szánta el magát. Az átalakulást követően már motel szállodalánccokkal versengünk a piacon. De cégünknel alapvetően a gyerekekről, a hátrányos helyzetű gyermekek nyaraltatásáról szól minden, amit az állam is dotál. Az elmúlt években sok állami támogatást kaptunk ehhez a profilváltáshoz. Ez sajnos az idei évben már megszűnt a világméretű recesszió miatt. Itt hívnám fel az olvasók figyelmét egy lényeges momentumra. Az Egyesült Királyságban törvényi előírás: ha cégen belül felszabadul egy munkahely, akkor először láncban belüli alkalmazottal kell betölteni, s csak utolsó esetben jöhet a külsős. Nekem nagy szerencsém volt ezzel a céggel, mivel mi is átálltunk egy korszerű, mondhatni világtrendet követő működési szisztémára. Konferenciatermet alakítottak ki, konferenciákat fogadnak, így magasabb üzleti tartományba léptünk. 2008 augusztusában recepcióként kezdtem, azután csoportvezető lettem, majd megüresedett egy vezetői állás, amit nekem kínáltak fel. Így most menedzsment-helyettes vagyok. Folyamatosan küldenek kurzusokra,

Értük mozdultatok meg!

Eljutott a vasvári civilek adománya a vörösiszap-katasztrófa által sújtott Devecserre

Mint ahogy arról már korábban beszámolt a Vasvári Újság, a vörösiszap-katasztrófa károsultjainak megsegítésére, teljesen civil kezdeményezésként, október 23-án egy „átmozgató” közösségi program került szervezésre Vasváron. A városban lakók egy séta vagy futás keretében – nevezési díjként adományait az urnába dobva – fejezhették ki segítő szándékukat és együttérzésüket a Kolontáron, Devecseren élőkkal. Most jött el az idő, hogy az ott összegyűlt adományok a rendeltetési helyükre kerüljenek.

A szervezők hosszas munka és tanácskozás után úgy gondolták, hogy egy devecseri családnak juttatják el személyesen a segítséget.

A segítő szándékú vasváriakat képviselve hatan indultunk a város szélén élő nyugdíjas házaspárhoz. A városba jutás kisebb nehézségekbe ütközött: igazoltatás, a jöttünk tisztázása, de ez az ott lakók érdekében teljesen érthető. Még most is megdöbbenő a kép, ami fogadott: vörös minden, a házak, az utak, a fák, sár mindenütt. Az utcákon alig lézengtek emberek, kihalt minden. Útbaigazítást követően érkeztünk meg Margit nénihez és Feri bácsihoz. Bemutatkozás után beinvitáltak bennünk. A falakon és a házban még mindenhol a vörös nyomok, padlón, tárgyakon. Elmondtuk, honnan jöttünk, kiket és mit képviselünk. Kértük,

mondjanak valamit magukról, a helyzetükről, miként élték meg a történeteket? A város egy mélyen fekvő részén élnek, nem messze a Torna-pataktól. Felnőtt fiaik vannak, őket is sújtotta a katasztrófa. Margit néni éppen hazafelé tartott egyik fiával, amikor kapták a hírt, hogy mi történt. Másik fiát úgy ébresztették fel – mivel éjszaka volt – hogy ébredjen, mert baj van. Ő azért tudott elmenekülni az iszapár elől, mert kint volt az utcán az autója, nem kellett vele kijárni. Fia háza, egy hétig állt az iszapban, nem lehetett megközelíteni. Feri bácsiék házát nemrég újították fel, most lakhatatlannak nyilvánították. Margit néni az ajkai gyárban dolgozott, tudja milyen anyaggal van dolguk. Mondta, hogy hiába is szárad ki az épület, a lúg beeszi magát a falakba. Sajnos érzi ennek hatását is, levegővételkor fáj a mellkasa. A falakon megjelentek a repedések is. A telkük pont egy másik utcára merőlegesen helyezkedik el, így onnan dőlt be minden

hozzájuk: több száz méterről autók, törmelék, téglák, elhullott állatok. Közben megérkeznek a fiaik is, ők is meséltek. Mondták, az autókat kb. 40 km/h sebességgel hozta az ár. Közben Kolontárról már páran a városban kaptak telefonokat, hogy baj van, meneküljenek. Többek között valószínűleg ennek köszönhetik az életüket a közeli csemetekertben dolgozó emberek is. Mondták, köztudomású volt, hogy nincs minden rendben a zagyatározóval, de senki nem gondolta, hogy ekkora baj lehet. Margit néni mutatja a kertét, mondja, hogy megtermelte maguknak a zöldségfélét, gondozva volt minden, de most ennek nyoma sincs. Fényképeket hoztak, hogy lássuk mi is, mi volt az ár utáni napokban... Mi is képeket mutattunk nekik: a futásról, az esti koncertről, hogyan fogtak össze az emberek értük, hogy miként is gyűlt össze a pénz, amit abban a formában adtunk át, ahogy azt adományozták. Margit néni hangja többször is elcsuklott, el-sírta magát, meghatódva köszönte meg a segítséget. Úgy éreztem, hogy külön jelentőséggel bírt számára, hogy mennyi ember mozdult meg értük. A segítség mellé a csomagban ott voltak azok a lapok is, amit a vasvári adományozók láttak el kézjegyükkel, még személyesebbé téve ezzel üzenetüket. Mondják, hogy nem igazán tudják, hogy most mi is lesz velük. Mi a következő lépés, mikor érkezik a kártalanítás, milyen formában, mi lesz a következő teendő? Nincsenek felbecsülve az ingatlanok, nem is tudják felbecsülni a pontos kárt, mivel sok mindent elvittek már a takarítás során a gépek. Nem csak náluk, hanem mindenkinél, sokszor előzetes értesítés nélkül. Nem tudják, mennyi lesz a kártalanítás. Fórumok vannak, most várják a következőt, utána talán többet tudnak majd mondani. A közvetett hatásokat sem tudják, hogy miként fog a helyzet a város jövőjére hatni? Mondták, hogy amíg Devecser lesz, ez addig rajtuk marad. Körbevezettek bennünk az utcán, egészen a Torna-patakig. Mindenütt vörös sár, és üres házak. Majdnem minden házon zölddel felfestve a házszám, ami azt jelzi, hogy lakhatatlannak nyilvánították. Az udvarokról elvittek

mindent, 30-40 cm mélyen kiszedték a talajt, de valahol fél-egy méter mélyre is le kellett ásni. Közben találkozunk Károllyal, aki erdőmérnök, és szoba elegyedünk vele. Mutatja a csemetekertjét, és azon bosszankodik, hogy nem kapott értesítést, hogy mennek a gépek rendet rakni. Azt mondta, hogy ő már nem idegeskedik, mert csak így lehet bírni. Ő is panaszkodik a szervezetlenségre, igaz látják, hogy ez egyedülálló helyzet, nem könnyű senkinek sem. Visszasétálva elköszöntünk, de abban maradtunk, hogy mindenképpen tartjuk a kapcsolatot egymással.

Így utólag is még egyszer köszönet mindenkinek, aki futott-sétált értük, és akik adományaik révén lehetővé tették, hogy valamegyet könnyebb lett egy család helyzete. Azt gondolom, hogy ez a segítség nem csak anyagi volt, hanem annál jóval több is! Értük mozdultatok – együtt!

Szubjektív

Azt gondolom, elmondhatjuk mi is, amit sokan talán már megfogalmaztak magukban a vörösiszap-katasztrófa kapcsán: hogy van ami híradásokból „nem jön át”, nem tud átjönni.

Más a TV előtt ülve! Még ha át is érzi az ember az ott élők helyzetét, még ha elgondolkodik is rajta, hogy mit is élhetnek, élhetnek át, viszonylag akkor is „távol” van tőle.

Amit most láttunk, amivel találkozunk hat héttel a történet után is még a maga nyers vörös-sáros novemberi valóságában, az azt gondolom, mindannyiunknál más látásmódba helyezte az eddig bennünk élt képet, érzéseket, gondolatokat.

Nemrégiben arrafelé autózva elmentünk a város mellett, láttuk a rendőrautókat, a katonákat, de haladtunk tovább.

Most lekanyarodtunk...!

Rendőr állított félre, még be sem értünk a városba, éreztem, most egy más világba érkeztünk. Mivel kollégája volt velünk, viszonylag simán áthaladtunk az ellenőrző ponton. Nem volt „bemelegítés”, egyből kaptuk a sokkot: minden vörös és sáros. Utak, házak, fák, autók. Embereket alig látni a rendőrökön kívül. Az útmosó megtesz minden tőle telhetőt, dolgozik

szorgalmasan, de utána szinte mint előtte: ő nem tudja megtisztítani a sarat. Egy asszony a lábán lévő sebeket mutatja valakinek.

Megtaláljuk a családot. Furcsa érzések. Nem voltam még hasonló helyzetben sem. Bemutatkozunk, beszélgetünk és közben az ember szinte maga körül érzi a történeteket. Illetve azt nem lehet, azt csak az tudja, aki ott volt azon a hétfőn, amikor jött a sár. Én csak azt, hogy hat hét után is még mi van ott. Élhetetlen környezet. Vörös minden az iszaptól, ami nem, az általában szürke a gipsztől vagy sáros a földmunkáktól. Zöldet csak a fákon lehet ritkán látni. Kicsit úgy éreztem, megjöttünk a „biztonságból” a „jó világból” ide. Sajnálom az ott lakókat. Próbálok meglátni az érzéseiket. Nem tudom, hányadszorra mesélik a velük történeteket, elcsukló hangon, fáradtan, könnyek között. Hallunk a betörő vörösiszapról – mellig erő magasságban a nyomok a falon –, az udvarra hordott autókról, állatokról, téglákról, a villanyoszlopon megkapaszkodott szomszédokról, az életüket egy gyors telefonnak köszönhető munkásokról a közeli csemetekertben, a hirtelen kapkodásról, az életük mentéséről... Aztán most csend... A vihar elment, de itt maradt mindenhol a nyoma. Elvitt valamit és helyette itt hagyott valami egészen

mást. Odavesztek életek és értékek; anyagiak, örökségek, érzelmek. Az utcák kihaltak, ember alig, mozgolódás minimális. Séta a környéken a Torna-patakig. A novemberi napsütés is csak kiemeli a rozsdabarna devecseri valóságát. Elhagyott házak, derékig vörösek, kidőlt kapuk, üres, „felszántott” udvarok: már elhordtak mindent, csak a mélyen kimarkolt föld van. A falakon telefonszámok, és zöld házszámok felfestve, jelzik, hogy az épület lakhatatlan, bontásra ítélve. Egyikbe szatyrokkal a kezében lakó megy be. Nem tudják, mi lesz velük, mikor és milyen formában jön a segítség. Senki sem tud semmi pontosat. Elmegyünk a Tornáig és vissza. Pár száz méter, de egy város sorsa. Most ahová néztünk, ott fű nem termett. Vörösek az utcák, a házak, az udvarok, a járdák, a fák, a földek. Ennyi idő után is frissek a sebek a városban, az embereken. Meghatódva hallgatják, hogy egy kisvárosban élők, egy civil összefogás segítségével hozzuk magunkkal. Pont nekik, pont értük futottak...! Pont Margit néniért és Feri bácsiért. Értük mozdultak meg! Az ő házuk is lakhatatlan, hiába újították fel. Mutatják a fiuk házat, látjuk rajt, meddig volt iszapban. Egy hétig állt bent a sár. Az elméletileg lakható, gyakorlatilag nem. A víz elment, a vörös anyag és a lúg itt

maradt, beette magát a falba, az emberek gondolataiba, lelkébe. Mesél a kertről, az állataikról, a dolgaikról... Voltak egyszer... Most nem tudják, mi a következő lépés. Várják a segítséget, ígéretet vannak, de nem tudják mikor és milyen formában jön? Nem tudják felbecsülni értékeiket sem, amik odalettek, elvitte az iszap, utána elvitték a gépek. Sokszor nem is szóltak, hogy jönnek, csak felrakta a markoló és vitte ami van, ami volt. Igaz, már nem voltak jók semmire. Most próbálják élhetőbbé tenni a környezetüket. És közben ott kell élniük. Nem mehetnek el, nem tudnak elmenni. Ez rajtuk maradt. Rajtuk, Devecseren és Kolontáron. A tél meg jön. Talán bírják még a házak. Elköszönünk lassan, de nem szeretnénk ennyiben hagyni. Telefonszámcsere, jövőbeni lehetőségek kerülnek szóba. Nem akarjuk, hogy idegenek maradjunk egymás előtt, hiszen érték futottunk, érték futottatok.

Elindulunk hazafelé a rozsdaszínű utcákon. Kilépés előtt lemosás az autókról a sarat. Abból nem hozunk haza, azt magunk mögött hagyjuk most egy időre. De hoztunk magunkban valami mást, valami szívszorítót, szomorút, de valami ennél nagyobbat, többet, valami egészen jót is...!

Dokey

Együtt-értük! – Hogy kezdődött?

Beszélgettek egymással: Z. mit szólnál egy futáshoz, amit az iszapkárosultak javára szerveznénk? Az ismerősök körében gyűrűztek a hullámok.

Még egy időpont hiányzik...(mikor gyűlünk össze?)

X. 14. Találkoztunk este fél nyolckor. Futásról volt szó a körmenet útvonalon, de ezt a futók kevesellték. Így lett a nagy kör és koncertek is lesznek. Eldöntöttük az időpontot. X. 23. 15 óra. Óráig tartott az egyeztetés.

R megkéri az útvonal-engedélyt. Cs a térre szervezi a pénzszedést, a másik Cs az iskolát mozgósítja. N a focistákat. Meg lettek szólítva az SZM tagjai is.

X. 21. Este. Újra fél nyolckor. Ismét óráig a szervezésről.

Aprólékos teendők megbeszélése. A beérkező futók teát kapnak. Aláírják a nevüket az asztalon. Slinky még egy zenekart szervezett. Nagy Gáspár Kulturális Központ is biztosítja a Konkolyt.

X. 23. 13 órától készülődés. Gáztűzhelyek az udvaron. Elegánsan téglával körbe rakva.

Büfé működik éjjel háromig.

Anyukák kínálják a teát H szervezésével.

Futásra gyülekeznek a résztvevők a főtérre. Szépen elindulnak. Utána jó hangulatú teázás.

Koncertek szépen lezajlottak. Éjjel későig beszélgettek.

X. 27. Összejöttünk: Z, Cs, N, T, R. 150 ezer Ft lett. Nehezen találunk megfelelő családot, akinek el tudnánk vinni. G noszlopi (közeli Devecserhez) ismerőse ad egy listát a le-

hetséges támogatandókról. R telefonos, faxos, e-mailes próbálkozásai. Nem lett eredmény.

XI. 10. Összejöttünk ismét. A rendelkezésre álló nevekből egyet felhívott T. Döntöttünk, hogy elmegyünk hozzájuk. A pénzt úgy fogjuk átadni, ugyanolyan címletekben, ahogy az emberek adták: az 5 forintostól a 20 000 forintosig bezárólag. 152... Ft.

Szubjektív

A szervezők ahányan voltak annyiféle mentalitás és foglalkozás. A segítségadásban azonban együtt rezdültek, és sikerült nekik a város 70–80 emberét, gyereket, fiatalt, idősebbet aktívvá tenni.

Sok ez a szám, vagy kevés? Van értelme ennek a kérdésnek? Az együttes tevékenység által nyújtott segítség az a város közösségét erősítette. Persze hogy lehetünk volna sokkal többen is. De ez a 70 ember elmondta a családjában az egész napot. Sokan látták a futókat. Igenis ennek így van olyan hatása, mint a kicsi mustármagnak. Erősödik. Katalizátor volt a rendezvény. Arról beszélünk, hogyan tovább? A segítségre továbbra is szükség lesz.

A családon kívül másokon is segítettünk. Nekünk is fontos volt ez. Nem csak adtunk, hanem kaptunk is. Láttuk a tv-ben a borzalmas képeket, de így személyesebben éltük meg a tragédiát.

Közben, amíg készülődtünk, szerveztük magunkat és másokat is, alakítottuk, formáltuk egymást. Nem volt „OKOS EMBER” köztünk, aki eldönti, hogy mit és hogyan készítsünk.

A rendezvény előtti három találkozáson éjszakába nyúlóan gyözködtük egymást, de azt nem gondoltuk, hogy az adomány megfelelő eljuttatása sokkal nehezebb és gyötrelmesebb folyamat lesz.

Hiába gyűltünk össze utána órákra, nem tudtunk dönteni. Hetekig nem tudtunk megfelelő családot találni. Aztán ezt is kikínlódtuk.

Így van ez rendjén.

Most arról gondolkodunk, hogy miként lehetne még segíteni? Devecseri-kolontári gyermekeket elhozni Vasvárra? Őket meghívni egy beszélgetésre? Fát ültetni tavasszal? Vagy Mit tegyünk? A kérdés itt van és beszéljünk róla... Miben segíti vasvári életünket egy másik közösség tragédiájának minél alaposabb ismerete?

Helyi gondjainkat is hasonló részletességgel és többünknek kellene többször végig vitáznunk, örlödni, egymást tépni és végül a megoldást megtalálva ÖRÜLNI!!!! Ki akadályoz ebben bennünket?

Erről szól Devecser-Kolontár!

Érted Vasvár?

Érted?

Az írás is közös együttgondolkodás eredménye, ezért nincs aláírója. Nagyon nehéz volt így ezt formába önteni, de így van értelme. A nehezebb utat kellett választani.

A SZERZŐK: Zoli, Csaba, Tamás, Attila, Rezső, Máté, Balázs, Klári, Georgi, Zsolt, Krisztián, Jóska... (Slynky, Kulturális Központ, Szülői munkaközösség)

Gege Rezső

Önkormányzati ülés

Rendeletek, zeneiskolai díjak 2011-re, változások, új főszerkesztője lesz a város lapjának

A képviselőtestület november 25.-én megtartott ülésén 14 napirendet tárgyalt. Beszámolót hallgatott meg a szociális alapszolgáltatásról, rendeletben határozták meg a zeneiskolai tanulók által fizetendő térítési díjakat. Tájékoztatást kaptak az adóigazgatási tevékenységről, s a beszámolóból az is kitudt, milyen Köznevelési Intézményfenntartó Társulás tevékenysége, annak pénzügyi helyzete, s hol tartanak a társulási célok megvalósításában.

A vendégeket és a meghívottakat Kovács Tilda polgármester köszöntötte. A napirendi pontok bővítését kérte: 13-ként a PNH Kft. előterjesztését, módosító határozat meghozatalát, 14. pontként pedig a Nagy Gáspár Kulturális Központ és a Bursa Hungarica pályázat bővítését.

Utóbbi kérte, hogy a pedagógiai programmal együtt tárgyalják majd. Miután a testület egyhangúlag elfogadta a napirendi pontokat, megkezdődött a testületi ülés.

Szociális alapszolgáltatások ellátása

Dr. Pataky Pál bizottsági elnökként elmondta, hogy a beszámolót alaposnak találták. Azt is hallhatták a városatyák, hogy a működéshez éppen elégséges anyagi erőforrás áll rendelkezésre. Tartósan hajléktalan ember nincsen Vasváron, s elfogadásra javasolta a beszámolót. Galambos István hozzászólásában kifejtette: a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás napi 24 órában 44 riasztást regisztrált. A nappali ügyeletet az idősek otthona gondozói látják el, s a 4 fő az éjszakai ügyeletet látja el. z éjszakai ügyeletet négyen végzik.

Kovács Tilda polgármester kifejtette: a szolgálat csak a törvényben meghatározott előírásoknak megfelelően működik. „Családok anyagi tartalékai már nem fogyási stádiumban vannak, hanem rég kifogytak. A legnagyobb gondot az évekkel ezelőtt meggondolatlanul felvett hitelek jelentik. Viszont örömteli, hogy a megyei képet látva az elmúlt időszakban Vasváron és annak térségében csökkent a legjobban a munkanélküliek száma. Vasváron 188 volt ez a létszám. közülük 10 főt el tudnak helyezni. Problémát jelent, ha távolról kell bejárni. A Karintha Kft-ben jártam, kérdeztem, nem lehetne-e több vasvárit alkalmazni? Mérnököt keresnek menedzseri állásba, két idegen nyelv ismeretével. Problémát jelent, hogy igen alacsony iskolázottságúak az itteni munkanélküliek. Több embert kellene bevinni a munka világába. Egyszer érdekes lenne összehasonlítani, mennyien járnak el Vasvárról és mennyien ingáznak hozzánk naponta. Ismert adatok szerint a tőlünk eljártak száma 500, de hozzánk is igen sokan jönnek napi munkára. Sok álláshelyet a végzettség hiánya miatt nem tudnak betölteni Vasváron. A házi segítségnyújtásban egy új szolgáltatási formát is bevezettünk. Favágás az egyedülállóknak, és segítségnyújtás. Mindezt a közmunkaprogram keretében valósítja meg a

város. A jelzőrendszer szerződése 2010. december végéig szól. a jelzőrendszer szerződése. Nagy odafigyelést érdemel ez a terület, hisz városunkban havi 20–24 ezer forintos rokkant nyugdíjból is élnek emberek.

Dr. Pataky Pál rámutatott: a jelzőrendszer ismerve, hogy csak akkor szól, ha problémája van az idős embernek. Mindent egybevetve, az alapellátás jól működik városunkban.

A képviselőtestület egyhangúlag elfogadva a kistérségi alapszolgáltatási központ beszámolóját.

Éves térítési díjak a zeneiskolában

A képviselő-testület minden évben meghatározza a Vasvár Városi Zeneiskolában a következő évben fizetendő tanulói térítési díjakat. A mostani rendelet-módosítással emelni kell ezeket a díjakat az ismert inflációs okok miatt. Dr. Pataky Pál úgy vélte, az emelés mértéke méltányos. Az összlétszámot figyelembe véve csupán egy tanuló érintett a mérséklésben, egyben javasolta ennek megadását.

A tanulói létszám adott, a két felső szint változatlan maradt – fűzte hozzá a másik bizottság elnöke, Galambos István.

ZENEISKOLAI TÉRÍTÉSI DÍJAK

18 ÉV ALATTI ZENEISKOLAI NÖVENDEKEKNÉL a jeles (4,5–5) és jó (3,5–4,0) tanuló esetében nincsen változás. Az éves térítési díj jeles esetén 20 ezer forint, a jó tanulóknak pedig 22 ezer forint. A közepeseké (2,5–3,0) az eddigi 24 ezerről 25 ezer forintra emelkedik, míg az elégségeseké (2,0–2,4) az eddigi 26 750 forintról 30 ezerre emelkedik. (A féléves térítési díj értelemszerűen ennek az összegnek a felét teszi ki.)

18 ÉV FELETTI TANULÓI TÉRÍTÉSI DÍJAI

Az intézményvezető esetükben döntően csökkenést javasol. A jeles tanulók éves térítési díja az eddigi 42 ezerről 36 ezer forintra csökken, a jó tanulóké 45 ezerről 40 ezerre csökken, a közepesek 48 ezer forintos éves térítési díját 45 ezerre mérséklük.

A zeneiskola 2010. évi kiadási előirányzata 23,99 millió forint, bevételei előirányzata 1,8 millió forint. Az egy főre jutó kiadás 237 ezer 525 forint/fő/év.

A képviselő-testület az emelések és csökkentések mértékét a fentiekben határozta meg és ennek megfelelően módosította.

Adóbevételek

Az önhibáján kívül forráshiányos települések támogatási rendszerének is egyik alapfeladata a helyi adók bevezetése. Ennek mértékét a helyi sajátosságokhoz, az önkormányzat gazdálkodási követelményeihez és az adóalanyok teherviselő képességéhez kell igazítani, de a törvény az adó mértékének felső határát meghatározza. Az adóigazgatási feladatok törvényes, színvonalas és megfelelő hatékonyságú ellátásáért a jegyző a felelős, miként ő dönt a méltányossági kérelmek elbírálásáról is.

Vasváron bevezetett helyi adók:

- magánszemélyek kommunális adója,
- vállalkozások kommunális adója,
- helyi idegenforgalmi adó.

Ezeket túlmenően foglalkozik az önkormányzat a

- gépjármű adó kivetésével,
- a termőföld bérbeadása utáni SZJA beszedésével.

Az adók módjára behajtható köztartozások behajtása is jelentős feladatot ró az önkormányzati adóhatóságra. Városunkban a polgármesteri hivatalban egy fő teljes munkaidőben adóügyi ügyintézőként foglalkozik az adóüggyel, két köztisztviselő pedig más munkaköri feladatai mellett osztott munkaidőben végzi az adóigazgatási feladatokat.

A beszámolóhoz mellékelte kimutatással együtt a képviselő-testület egyhangúlag elfogadta az adóigazgatási tevékenységről készített tájékoztatót.

Iskolai SZMSZ, Pedagógiai és Arany János Tehetségdöntő Program

A képviselő-testület előrehozott napirendi pontként elfogadta a Kardos László Általános Iskola SZMSZ-ét és annak Pedagógiai Programját is. Ezzel párhuzamosan a testület elfogadta a Hátrányos Helyzetű Tanulók Arany János Tehetségdöntő Programjában való pályázati részvételt. Ebben a programban a város 2002 óta vesz részt. Eddig összesen 10 diák tanulmányait támogatják havi 5 ezer forinttal. Közülük még 3 diák támogatása van folyamatban. A szükséges tanulói támogatásra a város költségvetéséből a következő évben is biztosítja a szükséges összeget, mely 2011-ben 20 ezer forint, 2012-ben pedig 50 ezer forint lesz. A testület egyhangúlag elfogadta a határozati javaslatot.

Pályázat

A folyékony hulladékszámítási szolgáltatás elvégzésére a város pályázatot írt ki, melyre egy pályázat érkezett. A 2011-es évre a vállalkozás nettó 4,4%-os emeléssel vállalja a szolgáltatást. A testület a pályázatot érvényesnek ítélte és elfogadta Deáki József úr sárvári cégének, a Sárvár Pannon Víz Kft. pályázatát. A Vasi Víz Zrt. szennyvízelhelyezési díját a decemberi ülésen tárgyalja majd a testület.

Vasvári Újság: új felelős szerkesztő

A város pályázatot írt ki a Vasvári Újság felelős szerkesztő posztjának betöltésére. A tisztelt díjas megbízatást 14 éven át Bodorkós András újságíró látta el. A kiírást követően két pályázat érkezett. A polgármester asszony érvelését követően a testület Vojnovics Viktória pályázatát fogadta el. A leköszönő főszerkesztő megköszönte az eddigi bizalmat és gratulált a vasvári Újság új főszerkesztőjének. A vesztes pályázó elmondta, hogy igen sajnálatosnak tartja, hogy a bizottsági ülésre még meghívót sem kapott, elkészített és távozott a teremből. – sok –

Az érintés hatalma

Örömmel számolhatok be arról, hogy a Baba-Mama Klub szervezésében Vasváron is lehetősége nyílt a szülőknek elsajátítani a csecsemőmasszázs technikáját. (A képen a részt vevő anyukák és babák láthatóak.) Csoportos foglalkozásokon tanítottam meg a különböző testrészek masszázását, a szülők saját gyermeküket masszírozták. Minden alkalommal más témáról beszélgettünk. Szoptatásról, háborítatlan szülésről, a masszázis jótékony hatásairól, anya-gyerek közti kötődés fontosságáról, a csecsemők lelki szükségleteiről. Szülőknek szóló szakkönyveket is ajánlottam nekik. Nagyon jó hangulat alakult ki a találkozásaink alkalmával, sokat beszélgettünk és nevtünk.

A **babamasszázs** több ezer éves múltra tekint vissza. Ez egy ősi hagyomány, mely az indiai, svéd, eszkimó és az ír kultúrában is fellelhető. A napjainkban oktatott masszázsfogások kidolgozása Vimala McClure nevű amerikai hölgy nevéhez fűződik. Ötvözte az indiai jóga, a svédmasszázs és a reflexológia alapjait. Megalapította a Nemzetközi Csecsemőmasszázs Szövetséget.

A babamasszázs a gyermek összes érzékszervét serkenti. Lehetőséget ad arra, hogy a szülő elmélyítse kapcsolatát gyermekével, megismerje jelzéseit, közelebb kerüljön hozzá. A bőrnek, testünk legkiterjedtebb érzékszervének szeretetteljes érintése. Csilapítja a csecsemők körében oly gyakori hasfájást. Az izomrendszert erősíti, az egyensúlyérzékét fejleszti, a jobb-bal agyfélteke működését összehangolja. Jótékony hatása van a szoptatásra. Segíti a salakanyag kiürülését és a tápanyag felszívódását. Feszültséget old a babában és az anyában. A masszázis az apáknak is lehetőséget ad arra, hogy részesei legyenek annak a szoros kapcsolatnak a babával, amely a szülés és a szoptatás révén legtöbbször csak az anya kiváltsága.

A **csecsemőmasszázs az összetartozás, boldogság és bensőségesség érzését nyújtja. Egy nyelv, amely többet jelent minden szónál.**

Dériné Tóth Andrea védőnő
babamasszázs oktató

*A Vasvári Újság szerkesztőbizottsága
lapunk valamennyi Olvasójának
áldott, békés karácsonyt és
sikerekben gazdag új esztendőőt kíván!*

*A Vasvári Kosárlabda Sport Egyesület nevében
ezúton szeretnénk minden kedves Olvasónak
áldott, békés karácsonyi ünnepeket
és sikerekben gazdag, békés, boldog új évet
kívánni!*

SZENZÁCIÓS KARÁCSONYI AKCIÓK A ZELKA ZRT.-NÉL!

• **IP TELEFON SZOLGÁLTATÁS 500* FT-OS HAVIDÍJJAL!!!
MÁR 300 ELŐFIZETŐVEL BESZÉLGETHET 1 FT-OS PERC-
DÍJÉRT!**

• **KORLÁTLAN INTERNET SZOLGÁLTATÁS MÁR 3000* FT-tól**

• **KTV+INTERNET+TELEFON EGYÜTT AKÁR 4600* FT-tól**

Miért válasszon minket?

- ✓ Akár 3 szolgáltatást is igénybe vehet a legolcsóbb áron!
- ✓ Havonta 1 db számla, kombi csomag esetén!
- ✓ Csak 1 db szerződést kell aláírnia!
- ✓ A nap 24 órájában az internet korlátlanul használható!
- ✓ Nincs rácsatlakozási és telepítési díj!
- ✓ Új igény esetén az első havidíjat elengedjük és a bekötést is 1 héten belül vállaljuk!
- ✓ Nincs szükség beltéri egységre, ami plusz áramot fogyaszt!
- ✓ Lakáson belül több vételi hely igénybe vehető, plusz díj nélkül!

Rendkívüli hűségnyilatkozatos akció!!!

Akciónk keretében akár 3 havi díjat is megtakaríthat!

Amennyiben még karácsonyig Zelka előfizetést köt, elengedjük a decemberi és a januári havidíjat és még a bekötést is INGYEN elvégezzük az ünnepekig!
Fizessen elő most és ráér majd jövőre fizetni!**

További információért keresse **Ügyfélszolgálatunkat**, ahol kollégánk készséggel áll a rendelkezésére személyesen a **Vasvár, Petőfi S. u. 14.** szám alatti irodánkban vagy a **94/370-598-as**, illetve a **92/550-626-os** telefonszámon.

*Árunk 1 éves hűségnyilatkozat aláírása esetén érvényesek, forintban értendők és az ÁFÁT tartalmazzák!
A tájékoztatás nem teljes körű, részletes információkért forduljon Ügyfélszolgálatainkhoz.*

***Az első havi díjat a szerződés megkötésekor be kell fizetni!*

Utazás a koponyák körül

Ami titkos és elit, jó nem lehet. (Koponyák című film.) A komoly erkölcsi követelményeket támasztó filmnek összességében ez a mottója. A mondat a globális kor emberébe hűsbavagón hatást belé. Annál is inkább, mert napi életünket át meg átszövik azoknak a nemzetközi cégeknek a szolgáltatásai, amelyek zömmel mégiscsak ilyen elitista módon működnek, hogy a politikát művelők mára már nemzetközi kasztvá szélesedő osztályát és az abból élő lobbisták táborát már ne is említsem.

Ha már filmből idéztem, hadd írjam ide Tolnay Klári színművész szállóigévé vált megállapítását. „A színház nagy kerítő.” Különösen igaz ez akkor, ha egyedinek és kiválasztottnak érzi magát az ember. Márpedig a mindenség mércéje felől közelítve életünket, földi létünket egyedinek és megismételhetetlennek kell tekinteni. Ha a világegyetem felől közelítünk, nem kizárt, az egész univerzumban egyedi „jelenség” a Föld nevű planéta csúcsragadozója, az ember, a homo sapiens, mely gyakorta barbár horda módjára viselkedik, és egyáltalán nem tűnik értelmes lénynek.

Shakespeare sokszor idézett mondása is ide kívánczik: „Színház az egész világ, és színész benne minden férfi s nő.” Ha ez így van – miért is ne lenne? – akkor bizony részesei vagyunk mindannyian ennek a cudar színházvilágnak. Hol kerítői, hol kurtizáni szerepet oszt ki számunkra az élet. Sokszor akarattunktól függetlenül. No azért lehet próbálkozni ennek ellenkezőjével, sőt erkölcsi kötelességünk is. Ám az ötödik évtizedem közepét taposva olyan érzésem támad, mintha ez már senkit nem érdekelne.

Az elitizmus megpróbál szinte minden földi szabályt felülírni. Sajnos ő a sikeresebb. Kiprivatizálás, össztársadalmi méretű lenyúlás, státuszba helyezés, lefejezés, felnégyelés, ellehetetlenítés, és így tovább. És üresek a túléléshez szükséges állami kasszák. Guruló forint, dollár és euró milliárdok hiányoznak. És meg nem született egymillió gyermek, egy meg nem valósuló egymillió munkahely. A világ rádöbben: ígért, virtuális munkahelyek teremtéséből legfeljebb virtuális ábrándok lettek, ám e nélkül nem lehet családokat eltartani. A színház itt zajlott előttünk. A színház itt zajlik előttünk. Globálisan, európai méretekben, országos méretekben, és így tovább.

A fogyasztásban megtestesülő szabadság mára után mára a rádöbbenés keserű korát éljük. 120 ezer nettó munkahelyi fizetésnek kell lennie, s akkor mai számítás szerint 40 ezer forint nyugdíjat kaphat(na) a magyar. Ámulatos takarékoskodási kényszerben sincs lehetősége a döntő többségnek megtakarításra. Akkor pedig marad a kiábrándító valóság. Az elit réteg és a köznép között tovább nyílik az olló. Így hát színházi nyelven szólva tovább utazunk a koponyák körül. Mintha egy rémálomból ébrednénk. Élő és holt lelkek üzenetéseknek tűnik mindez. A Shakespeare-i kérdés továbbra is élő. Lenni, vagy nem lenni. Kiégszülve ezzel: enni, vagy nem enni? Azért pozitív oldalról is megközelíthető mindez: tőlünk keletebbre, balkáni geográfiai egységben vizsgálódva, koldusképzésben ők messze előttünk járnak. Ám ez keserű vigasz számunkra.

– Bodorkós –

Búskeser

Közeledik a karácsony. Ha valaki nem tekintene a naptárba, akkor is rájöhet erre könnyedén. Megszaporodtak a postaládánkba és az újságokba csempészett, a karácsonyi vásárlási lázat szító hirdetések. Úgy mint gyors hitel, csak neked, csak most és soha vissza nem térő leárazások szlogenjeivel spékelt inspirációk. Utóbbiról tudjuk, hogy amikor lemegy a karácsonyi dömpingvásárlás, a nemzetközi és hazai üzletláncok év eleji leárazásain fél pénzért kínálják ugyanazt a portékát, amit kétszeres ártékunk szótak. Miről is kellene szólnia adventben a világnak? A lélekről, ez emberi kapcsolatok, érzelmek ápolásáról. Arról, aminek annyira híján vagyunk. Lassan már csak a hálószobák előterében találkoznak a hitvestársak. Egyikük jön a munkából, a másikuk pedig megy. Jobb esetben. Rosszabb esetben marad a kilátástalan gyötrődés, a hogyan, miből fizetjük ki a számlát kérdései ebben a számlaköztársasággá avanszált fogyasztói gyarmatvilágban. Szép lassacskán rájöttünk, minket bepaliztak. Mi nem ilyen lovat akartunk. Volt egy idealizált képünk a szabadságról, amire ráerősítettek nemzetközi és hazai teoretikusok, PR- és médiamedzserek, politikusok, a nemzetközi pénzvilág globális lobbistái. Mi pedig faragtuk a szabadság képzeletbeli paripáját. Ebből a paripából amolyan torzszülött, megamorf trójai faló lett. A faló mérete jócskán meghaladja azt a nagyságot, amit a képzeletbeli Trója, esetünkben Hungary indokolna. S milyen „harcosok” kelnek életre ebből a falóból? Némi képzavarral élve, elmúlt évtizedeinkben amolyan dél-amerikai mintára estek a történések. Húsz év alatt sorra potyogtak ki ebből a jószágból akaratunk ellenére is a torzszülöttek.

Hol a vörösiszap-szindrómától fuldoklik egy ország, hol az árvíz után egy év elteltével is fényévnnyire tűnik a biztosítási segítségnyújtás, lásd alulértékelt értébecslések. Legutóbb meg az atomhulladékot szállító vonat húzott el a kertek alatt, pulmann kocsijaiból fityiszt mutatva a hon polgárainak. Miközben a demokráciát szajkózzuk, mindezt elsunnyogták előttünk. Hogy miért épp rajtunk keresztül kellett megutaztatni az évtizedekig kezelhetetlen szerb atomhulladékot? Megfejtethetlen. Talán Pakson akart szomszédolni a sugárzó matéria, ezért utazott Magyarországon mintegy 350 kilométeren át. Hogy miért épp rajtunk keresztül? Vélhetően a mesterségesen is „dúsított” nemzetközi terrorizmus gölemjétől való félelem is közrejátszott ebben. Mert Magyarország a hazai és nemzetközi politikai szövevények szákcúkjába sikerült olyanmódra bevinni, hogy mára ez a minden diktatúrák idején is harcias, önértető és szabadságvágyáról elhíresült nemzet mára birkatürelmű állampolgárrá nyomorított. A hajdani hárommillió koldus országból

mára a négy-ötmillió kiszolgáltatott koldusjelölt országa lettünk. Ezen a projekten talán tovább nem kéne fáradozni!

Karácsony és tél közeledtével a Megváltó eljövetelet valóság-show-k bugyutaságába és bevásárlási lázba csomagolják azokat, akiket az elbutítás nagyon is átlátható célja vezérel. S ettől nem ment meg minket a szavazófülkék forradalma sem. Hisz jól tudjuk. Passzív rezisztencia még soha nem vezetett célba. Amúgy a tél közeledtével magyar családok és háztartások százezrei, sőt milliói rettegnek a nagy téltől, mert akkor képtelenek lesznek kifizetni a gázszámlát, a fűtési számlát. Mi lehetne ebből a kiút? Olyan önálló környezetbarát, megújuló energiatermelés, aminek a morzsáit még csak most kezdjük lerakni. Szerencsére a város ebben a kérdésben sok más településnél előbbre tart egy lépéssel.

Ám a geotermikus hőerőművön nyugvó Magyarország még mindig a fejlettebb országok mögött kullog fényévnnyire. Az ország megörökölt gondjainak-bajainak végelethetetlen sora hosszú-hosszú várakozásra, tétlenségre kényszeríti az elitista politikát. Hangzatos jelszavaknak, programoknak, megénekelt és PR-ba csomagolt projekteknek amúgy nem vagyunk híján. De jó lenne belátni, hogy azok az EU-s beruházások, amik kozmetikázni hivatottak a rosszlétet, mintegy látszatjéletet generálva, aligha teremtenek új munkahelyeket, környezetbarát energia előállítását, s a magyar mezőgazdaság, az élelmiszertermelők is minduntalan szembe találják magukat azzal a trójai falóval, ami a hazai üzletláncokban a világranglistán negyedrangú termékek cunamiját zúdította nyakunkba.

Ha nem javul hazánk önellátó, mondhatni túlélő képessége, akkor marad a téli fo-háskodás advent és karácsony idején: Istenem, add, hogy valahogyan fizetni tudjunk számláinkat! Miért mondom ezt épp most? Mert érzéketlen lennék, ha mindezt nem venném észre a mindennapok sodrásában, s vélhetően alföldi birkapásztornak sem válnék be, nehogy gondolkodóknak. Mint minden rossz, egyszer ez is véget ér. A Kárpát-medencében ezernél is több éve, minden földindulást, összeomlást föltámadás követett. Ám azt gondolom, túl kockázatos lenne az amúgy a lélekszám kihalására spekuláló globális „újgyarmatosítók” malmára hajtani a vizet.

Visszont merítsünk hitet a gürcölő család-főkből, gyermekeket nevelő családokból, a gyermekeket tanító munkájából, a lelki vigaszt adó pap hitéből, a szociális munkás eltökéltségéből, a paraszolvencia nélkül is gyógyító falusi orvos eltökéltségéből. Hogy közülük sokan – kivéve a papot – nyugati állásokban keresik boldogulásukat? No igen...

– bodorkós –

Kosárlabda

A Vasvári Kosárlabda S.E. immár 13. bajnoki évadját kezdte meg. Az idei évben is – az utóbbi évekhez hasonlóan – két 8 csapatos csoportban zajlanak az alapszakasz mérkőzései a Szombathely Városi-Városkörnyéki Kosárlabda Bajnokságban.

Csapatunk a „B” jelű csoportba kapott besorolást. Ellenfeleink itt a SzOESE 2, a Büki TK, a Kőszegi S.K., a Némotrans, a Táplán S.E., a Rács S.E. és a K.É.CS.

Az alapszakasz oda-visszavágós rendszerben zajlik. A csoportok 1–4. helyezettei a felsőházi rájátszásba kerülnek, az 5–8.-ak pedig az alsóházba.

Mivel az általános iskola sportcsarnokának felújítási munkálatai még tartanak, így a tavalyi évhez hasonlóan kénytelenek vagyunk mérkőzéseinket a csarnok elkészültéig idegenben játszani. Azt gondolom, aki járatos ebben a sportágban, azoknak nem kell megmagyarázni, hogy mennyit jelent nálunk a hazai pálya! Nem csak a mérkőzések szempontjából, hanem az edzéslehetőségek csökkenése kapcsán is. Amint változik a helyzet, és használatba tudjuk venni a városi sportcsarnokot, természetesen jelezni fogjuk. Addig is az aktuális mérkőzéseink a bajnokság megújult honlapján elérhetőek. A cím: www.vasikosar.hu.

Megújult a bajnokság hivatalos honlapja, érdemes ellátogatni a www.vasikosar.hu-ra.

A csapat játékosállományában történt némi változás. Munkahelyi elfoglaltság miatt kevésbé tudunk számítani Soós Dánielre és Sipos-Tompa Leventére, Drimmer László pedig iskolai tanulmányai miatt nem tud rendelkezésünkre állni. Szintén tanulmányai miatt novembertől valószínűleg a szezon végéig kénytelenek vagyunk nélkülözni irányítónkat, Ikervári Attilát is.

Egy év kihagyás után visszatért Halmosi Tamás és Szilvágyi Imre, és új igazolásként pedig egy rutinos kosarossal bővültünk a szombathelyi Kovács Balázs személyében.

Edzőnk továbbra is Somogyi Tibor (Soma).

A keretünk így a következő: Ikervári Attila, Dóka Balázs, Szilvágyi Zsolt, Káldi Zoltán, Borsos Norbert, Fancsali András, Szilvágyi Imre, Kulcsár András, Neher András, Bíró-Balogh Zoltán, Tóth Balázs, Halmosi Tamás, Kovács Balázs, Sipos-Tompa Levente, Soós Dániel, Pallosi Gergely, Adorján Gergely, Drimmer László.

Mérkőzések

2010.09.22.

SzOESE 2 – Vasvári KSE 83–55

Vasvári KSE: Ikervári A. (5), Kulcsár A. (–), Fancsali A. (20/12), Szilvágyi Zs. (7), Tóth B. (–), csere: Dóka B. (13), Kovács B. (8), Bíró-Balogh Z. (2).

A SzOESE 2 legjobb dobói: Rácz T. (39/18), Gájer J. (22).

2010.09.30.

Büki TK – Vasvári KSE 65–43

Vasvári KSE: Ikervári A. (14/3), Kulcsár A. (5/3), Szilvágyi Zs. (5/3), Dóka B. (10), Tóth B. (7), csere: Drimmer L. (–), Neher A. (–), Bíró-Balogh Z. (2).

A Büki TK. legjobb dobója: Koczor K. (25/6).

2010.10.14.

Némotrans – Vasvári KSE 68–64

Vasvári KSE: Ikervári A. (12/6), Fancsali A. (15/9), Kovács B. (16/6), Szilvágyi Zs. (8), Dóka B. (11), csere: Kulcsár A. (–), Szilvágyi I. (–), Tóth B. (2).

A Némotrans legjobb dobói: Dolgos T. (19), Kovács K. (19), Vaspöri Á. (17).

2010.10.19.

Kőszegi SK – Vasvári KSE 67–68

Vasvári KSE: Ikervári A. (6/3), Fancsali A. (23/3), Kovács B. (26/9), Szilvágyi Zs. (7), Bíró-Balogh Z. (–), csere: Dóka B. (6), Tóth B. (–).

A Kőszegi SK legjobb dobói: Horváth R. (15), Szendrő I. (14).

2010.10.21.

Táplán SE – Vasvári KSE 46–56

Vasvári KSE: Ikervári A. (10/3), Fancsali A. (16), Kovács B. (24/3), Szilvágyi Zs. (2), Dóka B. (2), csere: Kulcsár A. (2), Tóth B. (–), Bíró-Balogh Z. (–).

A Táplán SE. legjobb dobója: Kalmár B. (28).

2010.11.09.

K.É.CS. – Vasvári KSE 56–71

Vasvári KSE: Fancsali A. (22), Kulcsár A. (11), Kovács B. (21), Szilvágyi Zs. (6), Dóka B. (11), csere: Szilvágyi I. (–), Tóth B. (–), Neher A. (–).

A K.É.CS. legjobb dobója: Dr. Nemény A. (21).

Elérhetőség

Kapcsolat: Dóka Balázs

E-mail: vasvari.kosarlabda.se@gmail.com

Web-oldal: www.vasikosar.hu (Vas Megyei Kosárlabda Szövetség hivatalos honlapja)

Edzésidőpontok

Kedd: 19.00–20.00 Postaforgalmi SzKI

Péntek: 18.30–20.00 Postaforgalmi SzKI

Amint elkészül az általános iskola sportcsarnoka, visszaállunk a megszokott kedd (Postaforgalmi), szerda (Ált.Isk.), péntek (Ált.Isk.) időpontokra.

Horgászkozgyűlés

A Vasvári Petőfi Horgász Egyesület 2010. november 14. -én vasárnap reggel 9 órától tartotta tisztújító közgyűlését a vasvári Nagy Gáspár Művelődési Ház színháztermében.

A megjelent horgászokon és horgászvezetőkön kívül megtisztelte a közgyűlést Kovács Tilda – Vasvár város polgármestere, Csécs Sándor a Sporthorgász Egyesületek Vas Megyei Szövetségének ügyvezető elnöke, valamint Puskás Norbert információs-és ifjúsági felelős.

A horgászok a kiküldött beszámolóból előre tájékozódhattak az elmúlt időszak egyesületi életének főbb mozzanatairól. Megtudhatták, hogy az egyesületnek jelenleg 252 tagja van, amely felnőtt, ifjúsági és gyermek horgászok együttes létszáma. A vasvári horgászok összesen 3562 kg halat fogtak, ebből 1425 kg-ot a Vasvári-tóból. Az egy személyre eső átlagfogás 2009 évben 23,9 kg volt.

Az évi négyszeri telepítés során tavaly a Vasvári-tó 1400 kg pontyot, 50 kg amurt, 500 kg keszeget (kárászt), 40 kg ragadozó halat kapott.

A tavaszi áradás a Rába menti részeket elöntve tekintélyes mennyiségű halat hagyott hátra. Helyi horgászok kis csoportja értékes halmentő munkájának köszönhetően több ezer halivadék került a helyi tóba. Az aktivistákat a vezetőség ajándékkönyvvel jutalmazta.

A beszámolókból a tagság értesült az egyesület vagyoni helyzetéről, valamint jóváhagyta az elkövetkező év gazdasági és munkatervét. Mivel az idei közgyűlés egyben tisztújító is, így a tagok új vezetőséget, felügyelő és fegyelmi bizottságot is választottak.

Kovács Tilda, Vasvár város polgármestere hozzászólásában elmondta, hogy az egyesülettel hagyományosan jó a kapcsolat. Az idei évben is az adventi ünnepségek kapcsán szintén az utolsó vasárnap a negyedik gyertya meggyújtása napján vállalt házigazda szerepet a horgász egyesület a tűzoltókkal karöltve. Beszédében kiemelte a közeljövőben megvalósuló terveket, amelyek a Szentkút-ösbüköst és a vasvári-tavakat is érintik.

Csécs Sándor vetítéses bemutatójából megtudhattuk a szövetség terjeszkedési terveit, ami Vas megyén kívül Zalát és Győr-Sopront is érintik, de a határon átnyúlva Szlovénia határmenti részeit is. Elhagyott zalai tavak, patakok újraélesztése, valamint a Csörmöc-Herpenyő-patak munkáinak folytatása 2011-ben a kiemelt feladatok közé tartozik.

Puskás Norbert beszélt az ifjúsági táborok és vetélkedők rendezéséről, melyeknek a hozánk közel eső Gersekarati-tó és a vaskeresztesi szövetségi központ a leggyakoribb helyszíne.

Kiemelte a pályázatok fontosságát és a szövetség megnövekedett lehetőségeit, amit a közhasznú társasággá alakulás tett lehetővé.

A jó hangulatú közgyűlést az elnök a kérdések és az azokra adott válaszok után bezárta.

Dóka

Laki L.

„LAKAT” Villamossági Szaküzlet

Vasvár, Szentmihályfalvi u. 1. Tel.: 94/370-922

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog, egészségben gazdag új évet kívánok minden kedves vásárlómnak!

Lakat László

PERGAMEN Kultúrcikk Szaküzlet

(Hegyháti Patika mellett)

PAPÍR-ÍRÓSZER-JÁTÉK-AJÁNDÉK

9800 VASVÁR, SZENTMIHÁLYFALVI U. 8. TEL./FAX: 94/370-850

Karácsonyi játékvásár!

LEGO kiárúsítás! – csak a készlet erejéig!

LEGO Toy Story, Ben 10, Verdák, Bionicle: -30%

A két legmenőbb tv-reklámos LEGO társasjáték most 2000 Ft-tal olcsóbban!

RAMSZESZ: 8990 helyett csak 6990 Ft

MINOTAURUS: 7990 helyett csak 5990 Ft

Újdonság!

LEGO sárga kamion -30%: 9990 helyett 6990 Ft

LEGO Adventi Naptár csak 6990 Ft

JÁTÉK kiárúsítás!

Válogasson és spóroljon!

Akár 30-70%-kal olcsóbban is vásárolhat!

Üzletünkben bankkártyával is fizethet! Szeretettel várjuk!

KARÁCSONYFA ELADÁS!

Luc, ezüst, normann, concolor.

**December 19-én vasárnap,
előre kijelöléssel is.**

Tel.: 94/370-476, 20/323-6847

PB GÁZ INGYENES HÁZHOZ SZÁLLÍTÁS Kedvező áron!

Hétfőtől vasárnapig, 8.00-18.00 óráig

Tel.: +36-30/263-0624, +36-94/371-542

Minden kedves vásárlónknak
áldott, békés karácsonyt
és sikeres új esztendőt kívánunk!

**Vasvár és Vidéke
ÁFÉSZ**

TISZTELT
VASVÁRI
ELŐFIZETŐNK!

Ezúton tájékoztatjuk, hogy csatornakiosztásunkban, a nagy érdeklődésre való tekintettel új tv adókat szerepeltetünk, az U39-es csatornán a korábbi 3SAT (német csatorna) helyett a SportM (magyar nyelvű) csatornát az S11-es csatornán a korábbi VOX helyett a DigiSportot találják meg. Döntésünket megalapozta a számos megkeresés a magyar sport kedvelői részéről.

SportM csatornáról bővebben:

Az új csatorna kizárólag magyar vagy magyar érdeklődésre való tekintettel sugároz (erre utal nevében az M betű), melyek közt futball, kosárlabda, vízilabda, póker mellett számos sportág helyet kapott. Információink szerint a hazai, másodosztályú bajnoki futballmérkőzéseket is közvetítik az új csatornán.

A DigiSport műsorkínálata:

Angol bajnokság, Olasz bajnokság, Német Bundesliga közvetítések, Bajnokok Ligája, Európa liga meccsek.

*Reméljük az új csatornáknak
köszönhetően Ön és Családja is kedvét
leli a magyar sporteseményeknek!*

*Kellemes Karácsonyi Ünnepeket
és Sikerekben Gazdag Boldog Új Évet
kíván Önnek és kedves családjának
a Zelka Zrt. összes dolgozója!*

Ajándékozzon

kedvezményes áron minőségi bort
vagy pálinkát alkalomra, ünnepnapra,
családjának, barátainak!

Minőségi borok és pálinkák dísztasakos vásárlását
lehetővé tettük minden kedves vendégünk számára,
hogy a kedvelt ízeket otthonába is elvihesse
a finom sütemények társaságában.

*Ezúton szeretnénk minden kedves vendégünknek
békés boldog ünnepeket és
sikerekben gazdag új évet kívánni!*

Vasvár, Szentmihályfalvi u.

Telefon: +36-30/719-8038

ÜZLETKÖTŐ MUNKATÁRSAKAT KERESÜNK!

A Zelka Zrt. telefonos üzletkötő munkatársakat keres Nádasd, Katafa, Vasvár, Vasalja térségéből. Vállalkozói igazolvány nem szükséges! Nyugdíjasok jelentkezését is várjuk!

Jelentkezni önéletrajzzal az alábbi elérhetőségeken lehet:

Személyesen: Vasvár, Petőfi S. u. 14. (Zelka Zrt. Ügyfélszolgálat)

Levélben: 8900, Zalaegerszeg, Mártírok u. 6.

E-mailben: antenna@zelka.hu

További információkról érdeklődjön a 92/550-626-os telefonszámon!

www.vasvar.hu

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Vasvár

Felelős kiadó: Dr. Ódor Ildikó jegyző

Felelős szerkesztő: BODORKÓS ANDRÁS

Szerkesztőségi munkatársak:

Baranyai Gábor,

Dóka Balázs, Halmosi Tamás,

Laki László, Pogács Mónika,

Pusztai Krisztina,

Sejberné Szabó Mariann,

Szabó Zoltán, Tausz István

Készült: Kerényi DTP & Design Stúdió

Tel.: 70/3155-919

ISSN 1216-0377